

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनु॒ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त॒ प्राचीं॑ दे॒वा
दक्षि॑णा पि॒तरः प्र॒तीचीं॑मनु॒ष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्रा॒चीनव॑शं
करोति॑ दे॒वलोक॑मे॒व तद्य॑जमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तर्हि॑तो
हि दे॒वलोक॑ो म॒नुष्यलो॒कान्नास्माल्लो॒काथ्स्वे॒तव्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि
तद्वेद॒ यद्यमु॒ष्मिल्लो॒केऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै केशश्म॒श्रु व॑पते न॒खानि॒ नि
कृ॑न्तते मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या यत्केश॑श्म॒श्रु मृ॒तामे॒व
त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मेध॑मु॒पैत्यङ्गि॑रसः सुव॒र्गं लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी
अव॑ रुन्धे ती॒र्थे स्ना॑ति ती॒र्थे हि ते ताम्प्रावे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नानां॑ भवत्य॒पोऽश्वा॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्यो
भव॑ति वास॑सा दीक्षयति सौ॒म्यं वै क्षौमं॑ दे॒वत॑या सोम॑मेष
दे॒वता॑मु॒पैति॒ यो दीक्ष॑ते सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं मे पा॑हीत्याहुः
स्वा॒मे॒व दे॒वता॑मु॒पैत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्नेस्तूषा॒धानं॑
वा॒योर्वा॑त॒पान॑मपि॒तृणा॑न्नी॒विरोष॑धीनाम॒घातः॑ (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राचीनतानो विश्वे॑षां दे॒वाना॒मोतु॑र्नक्ष॒त्राणाम॑तीका॒शा

एतत्सर्वदेवत्यं यद्वासो यद्वाससा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं
 देवताभिर्दीक्षयति बृहिःप्राणो वै मनुष्यस्तस्याशनं प्राणोऽश्नाति
 सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावानेवास्य प्राणस्तेन सह
 मेधमुपैति घृतं देवानाम्मस्तु पितॄणान्निष्पक्कम्मनुष्याणान्तद्वै (४)

एतत्सर्वदेवत्यं यन्नवनीतं यन्नवनीतेनाभ्यङ्क्ते सर्वा एव देवताः
 प्रीणाति प्रच्युतो वा एषोऽस्माल्लोकादगतो देवलोकं यो दीक्षितो-
 ऽन्तरेव नवनीतन्तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्क्तेऽनुलोमं यजुषा व्यावृत्त्या
 इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदाञ्जनमभवद्यदाङ्के चक्षुरेव
 भ्रातृव्यस्य वृङ्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५)

सव्यः हि पूर्वम्मनुष्या आञ्जते न नि धावते नीव हि मनुष्या
 धावन्ते पञ्च कृत्व आङ्के पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
 रुन्धे परिमितमाङ्केऽपरिमितः हि मनुष्या आञ्जते सतूलयाङ्के-
 ऽपतूलया हि मनुष्या आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपतूलयाञ्जीत वज्रं इव
 स्यात्सतूलयाङ्के मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्यम्रियत तासां यन्मेध्यं
 यज्ञियः सदेवमासीत्तदपोदक्रामत्ते दर्भा अभवन् यद्दर्भपुञ्जीलैः
 पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनम्पवयति
 द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनम्पवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे
 लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति पञ्चभिः (७)

पवयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञायैवैनम्पवयति
 षड्भिः पवयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनम्पवयति सप्तभिः पवयति
 सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनम्पवयति नवभिः पवयति नव
 वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनम्पवयत्येकविंशत्या पवयति
 दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या आत्मैकविंशो यावानेव
 पुरुषस्तमपरिवर्गम् (८)

पवयति चित्पतिस्त्वा पुनात्वित्याह मनो वै चित्पतिर्मनसैवैनम्पव
 वाक्पतिस्त्वा पुनात्वित्याह वाचैवैनम्पवयति देवस्त्वा सविता
 पुनात्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनम्पवयति तस्य ते पवित्रपते
 पवित्रेण यस्मै कं पुने तच्छक्रेयमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा
 शास्ते॥ (९)

अतीकाशान्करोत्यवैशयन्तीर्थे स्नाति प्रघातो मनुष्याणान्तद्वा आङ्गे मित्रत्वाय पञ्चभिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च॥

यावन्तो वै देवा यज्ञायापुनत त एवाभवन् य एवं विद्वान्
 यज्ञाय पुनीते भवत्येव बहिः पवयित्वान्तः प्र पादयति मनुष्यलोक
 एवैनम्पवयित्वा पूतन्दैवलोकम्प्र णयत्यदीक्षित एकयाहुत्येत्याहुः
 सुवेण चतस्रो जुहोति दीक्षितत्वाय सुचा पञ्चमीं पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः
 पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०)

स्वाहेत्याहाकूत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्क्ते यज्ञेयेति मेधायै
 मनसेऽग्नये स्वाहेत्याह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
 सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्याह वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव

पृथिव्या यज्ञम्प युङ्क् आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै
वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या
आपोऽशान्ता इमं लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव
इत्याहास्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमं
लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि
यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा
वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव
रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव
परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सौऽस्मात्सृष्टः पराङ्मस प्र
यजुरह्नीनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदगुदयच्छत्तदौद्ग्रहणस्यौद्ग्रहणत्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुप्
जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सबन्धान्युदयच्छन्नित्याहुस्तस्माद्द्वादश
दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवेन
सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्येतेन मर्तो
वृणीत सुख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याह
वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा

एषर्ष्वसर्वदेवत्यां यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति
सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप
यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती
सा वा एषर्ष्वसर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वेभिरेवैनं
छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः
शक्करी पशूनेवाव रुन्ध एकस्मादक्षरादनासम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-
ऽनासन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि
प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सुख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं
कृत्वापृक्रम्यातिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपावृथ्स्यतः स इदं
भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय
देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष
साम्नो यत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्पे स्थ इत्याहर्क्सामे एवाव रुन्ध
एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष रात्रिया यत्कृष्णं
यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति
ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमाश्रियं

शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्वीक्षित उल्बं
वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत यत्पुरा
सोमस्य क्रयादपोर्णीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः क्रीते सोमे-
ऽपोर्णुते जायन्ते एव तदथो यथा वसीयाः सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव
तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छरमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुन्धे मध्यतः सन्नह्यति मध्यत एवास्मा
ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै
मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यति मेध्यं चैवास्यामेध्यं च
व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं
रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छराणां शरत्वं
वज्रो वै शराः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छरमयी मेखला
भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यम्मध्यतोऽपि हते त्रिवृद्धवति
त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी
भवति रज्जुनाव्यावृत्त्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण
पत्नीं मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत

यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति ताम्प्राविशत्तस्या
इन्द्र एवाजायत सौऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते
स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा
सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

तां हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्र
योनिंरसि मा मां हिंसीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनिमेव
यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणां सयोनिमिन्द्रं सयोनिन्त्वायं कृष्ये
त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः पच्यन्ते
सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति
यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनं भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्नं भावुंकाः
कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न
पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो
नेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु
दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य
चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव योनिन्दधाति यज्ञस्य
सयोनिन्त्वायं॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तृतीयमिधुनत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्सै

वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां
 यद्दीक्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवाव रुन्ध औदुम्बरो भवत्यूर्वा
 उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा
 ऊर्ज दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डम्प्र यच्छति मैत्रावरुणो
 हि पुरस्तादृत्विगभ्यो वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने
 प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञम्मनसेत्याह मनसा हि पुरुषो
 यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि
 यज्ञः स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं
 वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं
 यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपाश्वाह
 देवेभ्य एवैनं प्राह त्रिरुच्चैरुभयेभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह न
 पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
 विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै
 दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णवीमृचमनु
 ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सं तनोति दैवीन्धियम्मनामह
 इत्याह यज्ञमेव तन्म्रदयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव

रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतॄव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न
 होतॄव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्जुहुयाद्यजमानस्यावदाय
 जुहुयाद्यत्र जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज
 इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्ष
 जुहोति तन्नेव हुतं नेवाहुतः स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि
 जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वः सु जागृहि वयः सु
 मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या
 अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा
 असीत्याहाग्निर्यै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव
 आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहैतः हि यज्ञेष्वीड्यतेऽप
 वै दीक्षिताथ्सुषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि
 मामाववृत्रन्नित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न
 ब्रूयाद्यावन्त एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्यू
 रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भवेत्याहापरिमितानेव पशून्व रुन्धे चन्द्रमसि मम
 भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवे त्वा वरुणाय

त्वेति॒ यदे॒वमे॒ता नानु॑दि॒शेदय॑थादे॒वतं॑ दक्षि॑णा गमये॒दा दे॒वता॑भ्यो
वृश्चे॒त यदे॒वमे॒ता अनु॑दि॒शति॑ यथादे॒वतमे॒व दक्षि॑णा गमयति॒ न
दे॒वता॑भ्य आ (३२)

वृश्च॒ते दे॒वीरा॑पो अ॒पां न॒पादि॒त्याह॑ यद्वो॒ मेध्यं॑ य॒ज्ञिय॑
सदे॒वं तद्वो॒ माव॑ क्रमिष॒मिति॑ वावै॒तदा॒हाच्छि॑न्नं तन्तुं॑ पृथि॒व्या अनु॑
गेष॒मित्या॑ह॒ सेतु॑मे॒व कृ॒त्वात्ये॑ति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयञ्छिन्नाद्बन्धेऽग्निराह देव इयं देवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

दे॒वा वै दे॒वय॑ज॒नम॒ध्यव॑साय॒ दिशो॑ न प्राजा॑नन्तेऽ३
न्यो॑न्यमु॒पाधा॑व॒न्त्वया॑ प्र जा॑नाम॒ त्वयेति॑ तेऽदि॒त्या स॑म॒ध्रिय॑न्त
त्वया॑ प्र जा॑ना॒मेति॑ साब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णै म॒त्प्रा॑यणा ए॒व वो॑ य॒ज्ञा
मदु॑दयना अ॒सन्निति॑ तस्मा॑दादि॒त्यः प्रा॑यणीयो॒ यज्ञा॑ना॒मादि॒त्य
उ॑दय॒नीयः॑ पश्च॑ दे॒वता॑ यजति॒ पश्च॑ दि॒शो दि॒शाम्प॒ज्ञात्यै॑ (३४)

अथो॒ पश्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे॒ पथ्या॑
स्व॒स्तिम॑यज॒न्प्राची॑मे॒व तया॑ दि॒शं प्राजा॑नन्न॒ग्निना॑ दक्षि॒णा सोमे॑न
प्र॒तीची॑ स॒वित्रो॑दी॒चीम॑दि॒त्योर्ध्वा॑म्पथ्या॑ स्व॒स्तिं य॑जति॒ प्राची॑मे॒व
तया॑ दि॒शं प्र जा॑नाति॒ पथ्या॑ स्व॒स्तिमि॑द्वाग्नी॒षोमौ॑ यजति॒ चक्षु॑षी
वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यद॒ग्नीषो॑मौ ताभ्या॑मे॒वानु॑ पश्यति (३५)

अ॒ग्नीषो॑मा॒विष्ठा॑ स॒वितारं॑ यजति॒ सवि॑तृप्र॒सूत ए॒वानु॑
पश्यति॒ सवि॑तारं॒मिष्ठा॑दि॒तिं यज॑ती॒यं वा अ॑दि॒तिर॒स्यामे॒व

प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो वै
 देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानम्मनुष्यविशमनुं
 कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव
 सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा
 यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात्प्रजामन्तरि
 खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं
 पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यं
 प्रयाजवदनूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न
 यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि
 निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता
 उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः
 स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः
 करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवद्यजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेतां सा कद्रूः
 सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर

तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुपर्णी छन्दांसि
सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो
दिवि सोमस्तमा हर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती
साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया
चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोप
नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे
अक्षरे अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छत्तस्मात्त्रिष्टुभौ लोके माध्यंदिने सवने
दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति
गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुन्ध
तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा
समपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्गायत्री कनिष्ठा छन्दसाः सती यज्ञमुखं
परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मात्तेजस्विनी
पृथ्वा द्वे सवने समगृह्णन्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्वे
सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तृतीयसवनं
ऋजीषमभि पुण्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत्तः

सोममाह्नियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः
परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा
अब्रुवन्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाचः
स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तया निरक्रीणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा
गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अब्रुवन्नप
युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्वयामहा इति ब्रह्म गन्धर्वा
अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्तः स्त्रियः
कामयन्ते कामुका एनः स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं
विद्वानपि जन्येषु भवन्ति तेभ्य एव ददत्युत यद्वहुतयाः (४४)

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवैनः सर्वया क्रीणाति
तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽकाणया-
ऽश्लोण्याऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छ्वेतया
क्रीणीयाद्दुश्कर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको
यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो
जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपः स्वयैवैनं
देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥ [६]

तद्विरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो

वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद॑न॒स्थिके॑न प्र॒जाः प्र॒वीय॑न्तेऽस्थ॒न्वती॑र्जायन्त॒
इति॒ यद्धि॑र॒ण्यं घृ॑तेऽव॒धाय॑ जु॒होति॒ तस्मा॑दन॒स्थिके॑न प्र॒जाः
प्र वी॑यन्तेऽस्थ॒न्वती॑र्जायन्त ए॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॑यं धाम॒ यद् घृ॑तं
तेजो॒ हिर॑ण्यमि॒यं ते शु॒क्र त॒नूरि॑दं वर्च॒ इत्या॑ह स॒तैज॑समे॒वैन॑
स॒त॑नुम् (४६)

क॒रोत्य॑थो॒ सम्भ॑रत्ये॒वैनं॒ यद॑ब॒द्धम॑वद॒ध्याद्गर्भाः॑ प्र॒जानां॑
परा॒पातु॑काः स्युर्ब॒द्धम॑व॒ दधा॑ति॒ गर्भा॑णां धृ॒त्यै नि॑ष्ट॒क्यम्ब॑ध्राति
प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय॒ वाग्वा ए॒षा य॒थ्सो॑म॒क्रय॑णी॒ जूर॑सीत्या॒ह यद्धि॑
मन॑सा॒ जव॑ते॒ तद्वा॒चा वद॑ति धृ॒ता मन॑सेत्या॒ह मन॑सा॒ हि वा॒ग्धृ॒ता
जु॒ष्टा वि॑ष्णाव॒ इत्या॑ह (४७)

य॒ज्ञो वै वि॑ष्णु॒र्यज्ञा॑यै॒वैनां॒ जु॒ष्टां करो॑ति॒ तस्या॑स्ते स॒त्यस॑वसः
प्रस॑व॒ इत्या॑ह स॒वितृ॑प्र॒सूता॑मे॒व वाच॑म॒व रु॒न्धे का॑ण्डे॒काण्डे॒
वै क्रि॒यमा॑णे॒ यज्ञ॑ र॒क्षासि॑ जि॒घास॑न्त्ये॒ष खलु॒ वा
अ॒र॑क्षो॒हतः॒ पन्था॑ योऽ॒ग्रेष्व॑ सूर्य॑स्य च॒ सूर्य॑स्य चक्षु॒रारु॑हम॒ग्रेर॑क्षः
क॒नीनि॑का॒मित्या॑ह॒ य ए॒वार॑क्षो॒हतः॒ पन्था॑स्त॒ समा॑रौ॒हति॑ (४८)

वाग्वा ए॒षा य॒थ्सो॑म॒क्रय॑णी॒ चिद॑सि म॒नासी॑त्या॒ह
शा॒स्त्ये॒वैना॑मे॒तत्तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते॒ चिद॑सीत्या॒ह यद्धि॑
मन॑सा॒ चे॒तय॑ते॒ तद्वा॒चा वद॑ति म॒नासी॑त्या॒ह यद्धि॑ मन॑साभि॒गच्छ॑ति॒
तत्क॑रोति॒ धीर॑सीत्या॒ह यद्धि॑ मन॑सा॒ ध्याय॑ति॒ तद्वा॒चा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह
 यज्ञियामेवैनं करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतः शी
 यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह
 यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको
 यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो
 जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो
 देवानान्तेनैवैनं पदि बध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै
 पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या
 अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति
 सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय
 सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव
 सोमक्रयणीयाद्ब्रुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति
 यद्ब्रुद्रस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि
 क्रीणीते यः सोमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रय्येत्याह
 वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य एवं
 वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णव् इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कुरो वेद॥—[७]

षट्पदान्यनु नि कामति षडहं वाङ्माति वदत्युत संवत्सरस्यायने
यावत्येव वाक्तामव रुन्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी
पशवः शक्करी पशूनेवाव रुन्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः
सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धौ वस्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्या
एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वत्वित्याह ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुन्धे रुद्रो वसुभिरा
चिकेत्वित्याहावृत्तै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इत्याह
पृथिव्या ह्येष मूर्धा यदेवयजन्मिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं
यत्सोमक्रयण्यै घृतवति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत तस्मादेवमाह
यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं
रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातय
इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं

द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्सूतः सं वपति पशून्नेवाव रुन्धेऽस्मे राय इति सं
वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति
यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा
एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती
ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो
यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिल्लोके पशुमान्थस्याद्यदाहवनीये-
ऽमुष्मिल्लोके पशुमान्थस्यादुभयोरुप वपत्युभयोरेवैनं लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमान्ऽ स्वाहापंहत्या अध्वर्युधीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)
इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य
तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्ग्रसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न
विचिनुयाद्यथाक्षन्नापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः
स्यात्क्षोधुको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमः शोधयेत्येव
ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयेनैव सोमविक्रयिणामर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी

क्षोर्धुकोऽरुणो ह स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव
रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि
तृतीयः सवनं यङ्कामयेतापशुः स्यादित्यृक्षतस्तस्य मिमीतर्क्षं वा
अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्थस्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशूनव रुन्धे पशुमानेव भवत्यपामन्ते क्रीणाति सरंसमेवैनं
क्रीणात्यमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह इत्याह शुक्रो
ह्यस्य ग्रहोऽनसाच्छ याति महिमानमेवास्याच्छ यात्यनसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनोवाह्यः समे जीवनं यत्र खलु वा
एतः शीर्ष्णा हरन्ति तस्माच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं
देवः संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा वै सर्वाणि
छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनः समानानां
करोत्येकैकयोऽसर्गम् (६२)

मिमीतेऽयातयाम्नियायातयाम्नियैवैनंमिमीते तस्मान्नानावीर्या
अङ्गुलयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्यो-
ऽन्याभिरङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत
संश्लिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकैकयोऽसर्गमिमीते तस्माद्विभक्ता

जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे
यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव
सोमः स्याद्यावन्तम्मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां
प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नह्यति
सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरैवेन देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः
प्राणाय त्वेत्युप नह्यति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु
शृन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न
जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्स्याद्यात्यनसोऽसर्गन्तूष्णीं सर्वदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलया ते शफेन ते क्रीणानीति पणेतगोअर्घं सोमं
कुर्यादगोअर्घं यजमानमगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नाव तिरद्ववा
ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घं यजमानं
गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमानमव तिरत्यजया क्रीणाति सतपसमेवेन
क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (६६)

एनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवेन क्रीणात्यृषभेण
क्रीणाति सेन्द्रमेवेन क्रीणात्यनुडुहा क्रीणाति वह्निर्वा अनृड्वान्

वहि॑नै॒व वहि॑ य॒ज्ञस्य॑ क्रीणाति मिथु॑नाभ्या॑ क्रीणाति
मिथु॑नस्याव॑रुद्धौ वास॑सा क्रीणाति सर्व॑दे॒वत्य॑ वै वासः
सर्वा॑भ्य ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः क्रीणाति द॒श सम्प॑द्यन्ते द॒शाक्ष॑रा
वि॒राडन्न॑ वि॒राड्विराजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे (६७)

तप॑सस्त॒नूर॑सि प्र॒जाप॑ते॒र्वर्ण॑ इत्या॑ह प॒शुभ्य॑ ए॒व तद॑ध्व॒र्युर्नि
हु॑त आ॒त्मनो॑ऽना॒व्रस्का॑य गच्छ॑ति श्रियं प्र प॒शूना॑प्नोति य ए॒वं वेद॑
शु॒क्रं ते शु॒क्रेण॑ क्रीणा॒मीत्या॑ह यथा॒यजु॑रे॒वैतद्दे॒वा वै येन॑ हि॒रण्येन॑
सोम॑म॒क्रीण॑न्तद॒भीष॑हा पुन॒राद॑दत् को हि तेज॑सा वि॒क्रेष्य॑त इति
येन॑ हि॒रण्येन॑ (६८)

सोमं॑ क्रीणी॒यात्तद॑भीषहा पुन॒रा द॑दीत् तेज॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते॒ऽस्मे
ज्योतिः॑ सोम॒विक्र॑यिणि तम॑ इत्या॑ह ज्योति॑रे॒व यज॑माने दधाति
तम॑सा सोम॒विक्र॑यिण॑म॒र्पय॑ति यदनु॑पग्रथ्य ह॒न्याद॑न्द्शूका॒स्ताः
समा॑ः सर्पाः स्यु॒रिद॑म॒हः सर्पा॑णां द॒न्द्शूका॑नां ग्री॒वा उप॑
ग्र॒थ्नामी॑त्या॒हाद॑न्द्शूका॒स्ताः समा॑ः सर्पा भ॑वन्ति तम॑सा
सोम॒विक्र॑यिणं वि॒ध्यति॑ स्वानं (६९)

भ्राजे॑त्या॒हैते॑ वा अ॒मुष्मि॑ल्लोके सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्यो-
ऽधि॑ सोम॒माह॑रन् यदे॒तेभ्यः॑ सोम॒क्रय॑णान्नानु॑दिशेद॒क्रीतो॑-
ऽस्य॑ सोमः स्यान्ना॒स्यैते॑ऽमुष्मि॑ल्लोके सोमः॑ रक्षेयु॒र्यदे॒तेभ्यः॑

सोम॒क्रय॑णाननुदि॒शति॑ क्री॒तोऽस्य॑ सोमो॑ भवत्ये॒तेऽस्या॒मुष्मि॑ल्लो॒के
सोम॑ रक्षन्ति॥ (७०)

सशु॑क्रमेव रु॒न्ध इति॑ येन॒ हिर॑ण्येन॒ स्वान् चतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [१०]

वारु॒णो वै क्री॒तः सोम॑ उप॒नद्धो मि॒त्रो न एहि॑ सुमि॒त्रधा॑
इत्या॑ह॒ शान्त्या॑ इन्द्र॑स्योरु॒मा वि॑श दक्षि॑णमित्या॑ह दे॒वा वै
य र॑ सोम॒मक्री॑णन्तमिन्द्र॑स्योरौ दक्षि॑ण आसा॑दयन्नेष खलु॒ वा
एत॑र्हीन्द्रो॒ यो यज॑ते तस्मा॑दे॒वमा॒होदायु॑षा स्वा॒युषे॑त्या॒ह दे॒वता॑
ए॒वान्वा॒रभ्यो॑त् (७१)

तिष्ठ॑त्युर्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हीत्या॑हान्तरि॑क्षदे॒वत्यो र॑ ह्ये॒तर्हि॑ सोमो॒
ऽदित्याः॑ सदो॒ऽस्यदि॑त्याः सद॒ आ सी॑देत्या॒ह यथा॑यजुरे॒वैतद्वि॑ वा
ए॒नमे॒तदर्ध॑यति॒ यद्वा॑रुण॑ र॒ सन्त॑म्मै॒त्रं क॑रोति॒ वारु॑ण्यर्चा सा॑दयति॒
स्वयै॑वैन॑ दे॒वता॑या॒ सम॑र्धयति॒ वास॑सा॒ प॒र्या॑न॒ह्यति॑ सर्वदे॒वत्यं॑ वै
वासः॑ सर्वा॑भिरे॒व (७२)

ए॒नं दे॒वता॑भिः सम॑र्धयत्यथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॒ वने॑षु व्य॒न्तरि॑क्षं
तता॑नेत्या॒ह वने॑षु हि व्य॒न्तरि॑क्षं त॒तान् वाज॑म॒र्वश्चि॑त्स्वित्या॒ह वाज॑
ह्य॒र्वथ्सु॑ पयो॑ अ॒ग्नि॒यास्वित्या॑ह॒ पयो॑ ह्य॒ग्नि॒यासु॑ ह॒थ्सु॑ क्रतु॒मित्या॑ह
ह॒थ्सु॑ हि क्रतुं वरु॑णो वि॒श्व॑ग्निमित्या॒ह वरु॑णो हि वि॒श्व॑ग्नि॒न्दि॒वि
सूर्य॑म् (७३)

इत्या॑ह दि॒वि हि सूर्य॑ र॒ सोम॑मद्रा॒वित्या॑ह॒ ग्रावा॑णो॒ वा

अद्रयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजते तस्मादेवमाहोदु त्वं
जातवेदसमिति सौर्यर्चा कृष्णाजिनमप्रत्यानहति रक्षसामपहत्या
उस्रावेतं धूर्षाहवित्याह यथायजुरेवैतत्प्र च्यवस्व भुवस्पत
इत्याह भूतानां हि (७४)

एष पतिर्विश्वान्यभि धामानीत्याह विश्वानि ह्ये ३ षो-
ऽभि धामानि प्रच्यवते मा त्वा परिपरी विददित्याह यदेवादः
सोममाहियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापरिमोषाय
यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्याह यजमानस्यैवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
ऽनवच्छित्यै वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस
इत्याह शान्त्या आ सोमं वहन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ
यजमानमभि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमारभ्य चरति
यो दीक्षितो यदग्नीषोमीयं पशुमालभत आत्मनिष्क्रयण एवास्य स
तस्मात्तस्य नाशयं पुरुषनिष्क्रयण इव ह्यथो खल्वाहुरग्नीषोमाभ्यां
वा इन्द्रो वृत्रमहन्निति यदग्नीषोमीयं पशुमालभते वार्त्रघ्न एवास्य
स तस्माद्वाशयं वारुण्यर्चा परि चरति स्वयैवेन देवतया परि
चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योऽभ्यर्चाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिबद्धं देवस्याग्निं

शिरो वा एकादश॥—————[१२]यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय
प्रस्ताद्वर्वाचीन्नवपञ्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवैनौम्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनृद्वान्भवत्यविमुक्त
ऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारभते पत्नी हि
पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति
मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्भिर्वै राजानुचरैरागच्छति
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन
करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन
करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं
एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया
एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्गायत्रिया उभयत
आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्गायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते
पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः

पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमैर्न सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐक्ष्वी तिरश्ची यदाश्ववालः प्रस्तुरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षाःस्यपाघ्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपहत्यै सःस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाःस्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाःस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियते-
ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निम्मथति

हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

पत्न्या एव जगत्या आ त्रिवृद्धे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ
३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः
सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्ते-
ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदं भ्रातृव्येभ्यो रथ्यामो यन्मिथो विप्रियाः
स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनत्रिणाम्प्रथमं
द्रुह्यति स आर्तिमाच्छति यत्तानूनत्र ५ समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा
हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो
वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनत्र इत्याह तनुवो हि
ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः
समवाद्यन्त शक्नन्नोजिष्ठयेत्याहौजिष्ठ ५ हि ते तदात्मनः
समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्ट ५ ह्येतदनाधृष्यं
देवानामोजः (१०)

इत्याह देवाना ५ ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्याह

ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह
 यथायजुरेवैतद् घृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु
 वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यंशुरंशुस्ते देव सोमा
 प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या
 तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं
 चा प्याययत्या प्यायय सखीन्त्सन्त्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य
 सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामंशीय (१२)

इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्चवन्ते
 ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो हि सोम आप्यायित एष्टा
 रायः प्रेषे भगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिंल्लोके
 प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यतो-
 ऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र
 विंशति योऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलां समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 ते अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह स्वयैवैनद्देवतया व्रतयति सयोनित्वाय

शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैऽग्र एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजं नन्तेऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः
रुद्रोऽवांसृजत्स तिस्रः पुरो भित्तवैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत्
यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिं पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्
पुरस्ताञ्जुहुयात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
पराङ्तिक्रम्य जुहोति परां च एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो
भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै
ताभिर्यत्सायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते याः

प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायं पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय
 तिस्र उ॒पसद॑ उ॒पैति॑ त्रय॑ इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान्प्री॑णाति
 षट्थ्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति द्वाद॑शाहीने सोम॒
 उ॒पैति॑ द्वाद॑श मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्स॒रमे॒व प्री॑णाति चतु॑र्विंशतिः
 सम् (१८)

प॒द्यन्ते॑ चतु॑र्विंशतिर॒र्धमा॒सा अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णा॒त्यारा॑ग्रामवान्त॒
 का॒मये॑तास्मिन्मे॑ लो॒केऽर्धु॑क॒ः स्या॒दित्ये॒कम॒ग्रेऽथे॒ द्वाव॑थ॒ त्रीन॑थ॒
 च॒तुर॑ ए॒षा वा आ॒रा॑ग्रा॒वान्तर॑दीक्षास्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति
 प॒रोव॑रीयसीमवान्तरदीक्षामुपे॒याद्यः॑ का॒मये॑तामुष्मिन्मे॑ लो॒के-
 ऽर्धु॑क॒ः स्या॒दिति॑ च॒तुरोऽग्रे॑ऽथ॒ त्रीन॑थ॒ द्वाव॑थैकमेषा वै
 प॒रोव॑रीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति॥ (१९)

अ॒सि॒ष्यती॑ति जुहु॒यात्सा॒यम्रा॑तरु॒पसद॑श्चतु॑र्विंशतिः स॒ञ्चतुरोऽग्रे॑ षोड॑श च॥ [३]

सु॒वर्गं॑ वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति॒ य उ॒पसद॑ उप॒यन्ति॑ तेषां॒ य उ॒न्नय॑ते
 ही॒यत॑ ए॒व स नोद॑नेषीति॒ सू॒त्रीय॑मिव॒ यो वै स्वार्थे॑तां॒ यता॑ः श्रान्तो
 ही॒यत॑ उ॒त स नि॒ष्ठ्याय॑ स॒ह व॑सति॒ तस्मा॑त्स॒कृदु॒न्नीय॑ नाप॑रमु॒न्नये॑त
 द॒धोन्न॑येतैतद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपेणै॒व प॑शूनव॒ रुन्धे॑ (२०)

य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ विष्णू॑ रूपं कृ॒त्वा स पृ॑थि॒वीम्रा॑वि॒शत॑
 दे॒वा ह॒स्ता॑न्त्स॒रभ्यै॑च्छ॒न्तमिन्द्र॑ उ॒पर्यु॑पर्य॒त्यक्रा॑म॒त्सोऽब्र॑वी॒त्को
 मा॒यमु॑पर्यु॒पर्य॒त्यक्र॑मी॒दित्य॑हं दु॒र्गे ह॑न्तेत्यथ॒ कस्त्व॑मित्य॒हं

दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीभित्त्वा
तमहन्त्यसोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमाय
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्ची भवति षट्त्रिंशत्प्राची
चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरं बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति
प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायजमानादुत्तरं
करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनी॑शानो भारमा॑दत्ते वि वै स लि॑शते यद्वाद॑श
सा॒हस्यो॑प॒सदः स्युस्ति॑स्रोऽहीन॑स्य य॒ज्ञस्य॑ विलो॑म क्रियेत तिस्र
ए॒व सा॒हस्यो॑प॒सदो द्वाद॑शाहीन॑स्य य॒ज्ञस्य॑ सवीर्य॑त्वायाथो सलो॑म
क्रियते व॒थ्सस्यै॑कः स्तनो॑ भागी हि सोऽथै॑कः॒ स्तनं॑ व्रतमु॒पैत्यथ॑
द्वावथ॑ त्रीनथ॑ च॒तुर॑ ए॒तद्वै (२५)

क्षुरप॑वि नाम॑ व्रतं येन॒ प्र जा॒तान्भ्रात॑व्यान्नुदते॒
प्रति॑ जनि॒ष्यमाणान॑थो कनी॑यसैव भूय॒ उपै॑ति च॒तुरोऽग्रे॑
स्तनान्॑व्रतमु॒पैत्यथ॑ त्रीनथ॑ द्वावथै॑कमे॒तद्वै सु॑जघ्नं नाम॑ व्रतं
तप॑स्य॒ सुव॑र्ग्यमथो प्रैव जा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यवा॒गू रा॑ज॒न्यस्य॑
व्रतं॑ क्रूरे॒व वै य॑वा॒गूः क्रूर॑ इ॒व (२६)

रा॒ज॒न्यो व॑ज्रस्य रूप॑ समृ॒द्धा आ॒मिक्षा॑ वैश्यस्य पाकय॒ज्ञस्य॑
रूपं॑ पु॒ष्ट्यै पयो॑ ब्राह्म॒णस्य॑ तेजो॒ वै ब्रा॑ह्म॒णस्तेजः॑ पय॒स्तेज॑सैव तेजः
पय॑ आ॒त्मन्ध॑त्तेऽथो पय॑सा॒ वै गर्भा॑ वर्धन्ते गर्भ॑ इ॒व खलु॑ वा ए॒ष
यद्दी॑क्षितो यद॑स्य॒ पयो॑ व्रतम्भ॑वत्या॒त्मानमे॑व तद्वर्ध॑यति त्रिव्र॑तो॒ वै
मनु॑रासीद्विव्र॑ता॒ असु॑रा॒ एक॑व्रताः (२७)

दे॒वाः प्रा॑तर्मध्यन्दि॒ने सा॒यं तन्मनो॑व्र॒तमा॑सीत्पाकय॒ज्ञस्य॑
रूपं॑ पु॒ष्ट्यै प्रा॑तश्च॒ सा॒यं चासु॑राणां निर्म॒ध्यं क्षु॒धो रूपं॑
तत॑स्ते परा॑भवन्मध्यन्दि॒ने मध्य॑रा॒त्रे दे॒वानां॑ तत॑स्तेऽभवन्सु॒वर्गं॑

लो॒कमा॑यन् यद॑स्य म॒ध्यन्दि॑ने म॒ध्यरा॑त्रे व्र॒तम्भ॑वति म॒ध्यतो॑
वा अ॒न्नैर्न भु॑ञ्जते म॒ध्यत॑ ए॒व तदूर्ज॑ धत्ते भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै
भव॑त्यात्मना॑ (२८)

परा॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यो भवति गर्भो॑ वा ए॒ष यद्दी॑क्षितो
योनि॑र्दीक्षितवि॒मितं यद्दी॑क्षितो दी॒क्षितवि॒मितात्प्र॑वसेद्यथा॒ योने॑र्गर्भः
स्कन्द॑ति तादृ॒गेव॑ तन्न प्र॑वस्तव्यमात्मनो॑ गोपी॒थायै॑ष वै
व्याघ्रः॑ कु॒लगो॑पो यद॒ग्निस्तस्मा॑द्यद्दी॒क्षितः प्र॑वसे॒त्स ए॑नमीश्वरो॑-
ऽनु॒त्थाय॑ हन्तो॒र्न प्र॑वस्तव्यमात्मनो॑ गु॒प्त्यै दक्षि॑णतः शय॑ ए॒तद्वै
यज॑मानस्यायत॑नं॒ स्व ए॒वायत॑ने शये॒ऽग्निम॑भ्यावृत्य॑ शये दे॒वता॑
ए॒व य॒ज्ञम॑भ्यावृत्य॑ शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरो॑ह॒विषि॑ दे॒वय॑जने याजये॒द्यं का॒मये॑तोपै॒नमु॑त्तरो
य॒ज्ञो न॑मेद॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑येदित्ये॒तद्वै पुरो॑ह॒विर्दे॒वय॑जनं
यस्य॑ होता॑ प्रा॒तरनु॑वा॒कम॑नुब्रुवन्न॒ग्निम॑प आ॒दित्य॑म॒भि
वि॒पश्य॑त्युपै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मत्य॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यत्या॒प्ते
दे॒वय॑जने याजये॒द्भ्रातृ॑व्यवन्त॒म्पन्था॑ वाधि॒स्पर्श॑येत्कर्त॑ वा
याव॑न्नान॑से यात॒वै (३०)

न रथा॑यैतद्वा आ॒प्तं दे॒वय॑जनमा॒प्नोत्ये॒व भ्रातृ॑व्यं
नैन॑म्भ्रातृ॑व्य आ॒प्नोत्ये॒कोन्न॑ते दे॒वय॑जने याजयेत्प॒शुका॑म॒मेको॑न्नता॒द्वै

देवयजनादङ्गिरसः पशून्सृजन्तान्तरा सदोहविधानि उन्नतं
 स्यादेतद्वा एकौन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते
 देवयजने याजयेत्सुवर्गकामत्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
 लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतं स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
 गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
 प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
 यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
 स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
 पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
 याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
 निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
 यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा
 तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणं स्यात्प्राचीनं
 गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
 नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं
 कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

तेभ्य उत्तरवेदिः सि॒॒ही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
 देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदं भविष्यन्तीति
 तामुपामन्त्रयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वान्मया कामान्व्यश्जवथ पूर्वा
 तु माऽग्नेराहुतिरश्जवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याघारयन्ति
 वारैवृतुः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्तायनी
 मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्तान्
 ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्मा
 व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्नभो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हरति य एवैषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव
 रुन्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुन्धे सि॒॒हीरसि
 महिषीरसीत्याह सि॒॒हीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजया पशुभिः
 प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति स॒ हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
 शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः
 पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवैनानां प्रोक्षति देवाः श्वेदुत्तरवेदिरुपाववर्तीह
 वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो
 वसुभिः पुरस्तादप (३७)

यज॑मानाय॒ स्वाहे॑ति॒ ते दे॒वता॑ आ॒शिष॑ उपा॑य॒न्यश्च॑ कृ॒त्वो

व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धेऽक्षण्या
 व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै
 भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्रुहाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्वाङ्गधेयन्तानेव
 तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते
 देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरभिभेदित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ
 यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने यां पशुषु ताम्पेत्वस्यान्तरा शृङ्गे
 तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव
 गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणां भागधेयमसदिति
 तस्माद्यद् गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्वाङ्गधेयं
 तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः
 प्रामैषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्मांसमुपमृतं तद्गुल्गुलु
 यदेतान्थ्सम्भारान्थ्सम्भरत्यग्निमेव तथ्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर
 यथ्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः
 परिधय इति॥ (४४)

बद्धमव॑ स्यति वरुणपा॒शादे॒वैनं॑ मुञ्चति॒ प्र णे॑नेक्ति॒ मेध्ये॑ ए॒वैनं॑
करोति॒ सावि॒त्रिय॒र्चा हु॒त्वा ह॑वि॒र्धाने॒ प्र वर्त॑यति॒ सवि॒तृप्र॑सूत
ए॒वैनं॑ प्र वर्तयति॒ वरु॑णो॒ वा ए॒ष दु॒र्वागु॑भयतो॒ बद्धो॑ यदक्षः॒ स
यदु॒त्सर्ज॑ेद्यज॑मानस्य गृ॒हान॒भ्युत्स॑र्ज॑त्सुवाग्दे॒व दुर्या॑ः॒ आ व॑देत्या॒ह
गृ॒हा वै दुर्याः॒ शान्त्यै॒ पत्नी॑ (४५)

उपा॑नक्ति॒ पत्नी॒ हि सर्व॑स्य मि॒त्रमि॑त्र॒त्वाय॒ यद्वै पत्नी॑
य॒ज्ञस्य॑ क॒रोति॑ मिथु॒नं तदथो॒ पत्न्या॑ ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भो-
ऽन॑वच्छि॒त्यै वर्त्मना॒ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञः रक्षा॑सि जिघा॑सन्ति
वैष्ण॒वीभ्या॑मृ॒ग्भ्यां वर्त्मनो॑र्जुहोति॒ यज्ञो॑ वै विष्णु॑र्य॒ज्ञादे॒व रक्षा॑स्यपं
हन्ति॒ यद॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्नावा॑हु॒तिञ्जु॑ह्याद॒न्योऽध्व॑र्युः स्या॒द्रक्षा॑सि य॒ज्ञः
ह॑न्युः (४६)

हि॒र॑ण्यमुपा॒स्य जु॑होत्यग्नि॒वत्ये॒व जु॑होति॒ नान्यो॑ऽध्व॒र्युर्भव॑ति
न य॒ज्ञः रक्षा॑सि घ्नन्ति॒ प्राची॒ प्रेत॑मध्व॒रं क॒ल्पय॑न्ती॒ इत्या॑ह
सुव॒र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयत्यत्र॒ रमे॑थां॒ वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या इत्या॑ह॒ वर्ष्म॑
ह्येतत्पृ॑थि॒व्या यद्वै॑वय॒जन॑ः॒ शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॒ यद्वै॑वि॒र्धान॑न्दि॒वो
वा॑ विष्णुवु॒त वा॑ पृथि॒व्याः (४७)

इत्या॒शीर्ष॑दय॒र्चा दक्षि॑णस्य॒ हवि॑र्धानस्य॒ मेथीं॑ नि ह॑न्ति
शी॒र्षत॑ ए॒व य॒ज्ञस्य॒ यज॑मान॒ आ॒शिषो॑ऽव॒ रुन्धे॑ द॒ण्डो वा
औ॒पर॑स्तृती॒यस्य॒ हवि॑र्धानस्य॒ वष॑ट्कारेणाक्ष॑मच्छि॒नद्य॑त्तृती॒यं

छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
 एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह
 तस्मादेतावद्धा शिरो विष्यूतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
 वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
 विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूतं विष्णोः पट्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्तां पृष्णो
 हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदग्निरग्निरसि
 नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
 जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह
 रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
 च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
 द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
 पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनाल्लोकेभ्यः प्रोक्षति परस्ताद्वर्चां प्रोक्षति
 तस्मात् (५०)

परस्ताद्वर्चांमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
 एतत्करोति यत्खनन्त्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै

यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्थयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां
सदनमसीति बरुहिरव स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वरुहिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां
निखाता स्याद्वरुहिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनोमिनोत्यथो
स्वारुहमेवैनोङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म वै
मारुतो देवानामौदुम्बरीमिनोति तेनैव (५२)

एनामिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्
घृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी
एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसा-
ऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रः हि देवतया सदा
विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यथ्सदो
नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्येव
भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो
वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजा-
पतिः प्रजापतेरात्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः

स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत
औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
छुदीःषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
ध्रुवमसीत्याहैन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपंहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विविधानं प्राणा उपरवा हविविधानं
खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्षाः
प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खनामीत्याह वैष्णवा
हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्विन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त
इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं
निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा

न सम्भि॑न॒त्ति॒ तस्मा॑दसंभि॑न्नाः प्रा॒णा अ॒पोऽव॑ नयति॒ तस्मा॑दा॒र्द्रा
अ॒न्तर॑तः प्रा॒णा यव॑मती॒रव॑ नयति (५७)

ऊ॒र्ग्वै यवः॑ प्रा॒णा उ॑पर॒वाः प्रा॒णेष्वे॒वोर्जं॑ दधाति ब॒र्हिर॑व॒
स्तृ॒णाति॒ तस्मा॑ल्लोम॒शा अ॒न्तर॑तः प्रा॒णा आ॒ज्ये॑न॒ व्याघा॑रयति॒ तेजो॑
वा आ॒ज्यं प्रा॒णा उ॑पर॒वाः प्रा॒णेष्वे॒व तेजो॑ दधाति॒ हनू॑ वा ए॒ते
य॒ज्ञस्य॑ यदधि॑षव॒णे न सं तृ॑ण॒त्यस॑न्तृ॒ण्णे हि हनू॑ अथो॒ खलु॑
दी॒र्घसो॑मे स॒न्तृद्ये॑ धृत्यै॒ शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्ध॑वि॒र्धानम्॑ (५८)

प्रा॒णा उ॑पर॒वा हनू॑ अधि॑षव॒णे जि॒ह्वा च॑र्म॒ ग्रावा॑णो॒ दन्ता॑
मुख॑मा॒हव॑नीयो॒ नासि॑कोत्तरवेदि॒रुद॑र॒ꣳ सदो॑ य॒दा खलु॑ वै जि॒ह्वया॑
द॒ध्वधि॑ खाद॒त्यथ॑ मुखं गच्छति॒ यदा॑ मुखं गच्छ॒त्यथो॑द॒रं गच्छति॑
तस्मा॑द्धवि॒र्धाने॑ च॒र्मन्न॑धि॒ ग्राव॑भिरभि॒षुत्या॑हव॒नीये॑ हु॒त्वा प्र॒त्यश्चः॑
प॒रेत्य॑ सद॑सि भक्षयन्ति॒ यो वै वि॑राजो॒ यज्ञ॑मुखे दोहं वेद॑ दुह
ए॒वैना॑मि॒यं वै वि॑रा॒द्वस्यै॑ त्वक्क॒र्मोधो॑ऽधि॑षव॒णे स्तना॑ उपर॒वा ग्रावा॑णो
व॒त्सा ऋ॒त्विजो॑ दुहन्ति॒ सोमः॑ पयो॒ य ए॒वं वेद॑ दुह॒ एवैना॑म्॥ (५९)

व॒पा॒मि यव॑मती॒रव॑ नयति ह॒वि॒र्धान॑मे॒व त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [११]

चा॒त्वा॒ला॒ध्मु॒वर्गा॒य॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ पृथि॒व्यै सा॒ध्या इ॒षे त्वे॒त्यग्नि॑ना॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शोः प॒शुमा॑लभ्य
मे॒दसा॑ सु॒चा॒वेका॑दश॥ [१२] चा॒त्वा॒ला॒द्दे॒वानु॑पैति॒ मुञ्च॑ति॒ प्र॒ह्वि॒यमा॑णाय॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शुमा॑लभ्य॒ चतु॑ष्पादो
द्वि॒पंष्टिः॥ 62॥ चा॒त्वा॒ला॒त्प॒शुपुं॑ दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चात्वा॑ला॒द्धिष्णि॑यानु॒पं व॑पति॒ योनि॑र्वै य॒ज्ञस्य॑ चात्वा॑लं य॒ज्ञस्य॑
स॒योनि॑त्वाय॒ देवा॑ वै य॒ज्ञं प॑रा॒जय॑न्त॒ तमा॑ग्री॒ध्रात्पु॑न॒रपा॑जयन्ने॒तद्वै
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं यदा॑ग्री॒ध्रं यदा॑ग्री॒ध्राद्धि॑ष्णि॒यान् वि॑हर॒ति यदे॑व
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं तत॑ ए॒वैनं॑ पुन॑स्तनुते प॒राजि॑त्ये॒व खलु॑ वा ए॒ते
य॑न्ति॒ ये ब॑हिष्प॒वमा॑न॒ः सर्प॑न्ति बहिष्प॒वमा॑ने स्तुते (१)

आ॒हाग्री॑द॒ग्रीन् वि॑ ह॒र ब॑र्हिः स्तृ॒णाहि॑ पुरो॒डाशा॑ः अ॒लं
कु॒र्विति॑ य॒ज्ञमे॒वाप॑जित्य॒ पुन॑स्तन्वा॒ना य॒न्त्यङ्गा॑रैर्द्वे स॒वने॑ वि
ह॑रति॒ श॒लाका॑भिस्तृतीयः॑ सशु॒क्रत्वा॑याथो॒ सम्भ॑रत्ये॒वैन॑द्धिष्णि॒या
वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्योऽधि॒ सोम॑माह॒रन्तम॑न्ववाय॒न्तं
पर्य॑विश॒न् य ए॒वं वेद॑ वि॒न्दते॑ (२)

परि॒वेष्टा॑रन्ते सोम॑पी॒थेन॑ व्यार्ध्यन्त॒ ते दे॒वेषु॑ सोम॑पी॒थमै॑च्छन्त॒
तां दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्द्वेदे॒ नाम॑नी कुरु॒ध्वमथ॑ प्र वा॒प्स्यथ॑ न
वेत्य॑ग्रयो॒ वा अथ॑ धिष्णि॒यास्तस्मा॑द्दि॒नामा॑ ब्राह्म॒णोऽर्धु॑कस्तेषां॒ ये
नेदि॑ष्ठम्प॒र्यवि॑शन्ते सोम॑पी॒थं प्राप्नु॑वन्नाह॒वनी॑यं आ॒ग्रीध्री॑यो॒ होत्री॑यो
मा॒र्जा॒लीय॑स्तस्मा॒त्तेषु॑ जुह्वत्यति॒हाय॑ वर्ष॒द्गरो॑ति॒ वि हि॑ (३)

ए॒ते सोम॑पी॒थेना॑र्ध्यन्त॒ देवा॑ वै याः प्राची॒राहु॑ती॒रजु॑हवुर्ये

पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये
 पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते
 प्रत्यङ्मुखासीनो धिष्णिष्यान्व्याघारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो
 भ्रातृव्याम्न्र णुदते तस्मात्पराचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिष्या यदध्वर्युः प्रत्यङ्मिष्णिष्यानतिसर्पे
 कर्षेत्प्रमायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै
 नाभ्यै प्राणोऽवाङ्मनो यदध्वर्युः प्रत्यङ्मोतारमतिसर्पेदपाने
 प्राणं दध्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरुप गायेद्वाग्वीर्यो वा
 अध्वर्युर्यदध्वर्युरुपगायैदुद्गात्रे (५)

वाचः सम्प्र यच्छेदुपदासुकास्य वाखस्याद्ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 नासऽस्थिते सोमोऽध्वर्युः प्रत्यङ्खसदोऽतीयादथ कथा दाक्षिणानि
 होतुमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानु
 ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्त्सं
 कर्षति न्यन्ये धिष्णिष्या उप्यन्ते नान्ये यान्निवपति तेन तान्प्रीणाति
 यान्न निवपति यदनुदिशति तेन तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥ [१]

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वैसर्जनानि
 द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या
 आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमत आहवनीये जुहोति

सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति देवान् वै सुवर्गं लोकं यतो
 रक्षाऽस्यजिघांसन्ते सोमेन राज्ञा रक्षाऽस्यपहत्यासुमात्मानं
 कृत्वा सुवर्गं लोकमायत्रक्षंसामनुपलाभायात्तः सोमो भवत्यर्थः (७)

वैसर्जनानि जुहोति रक्षंसामपहत्यै त्वं सोम तनूकृद्ध्य
 इत्याह तनूकृद्ध्येष द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि
 रक्षाऽस्युरु यन्तासि वरूथमित्याहोरु णस्कृधीति वावैतदाह
 जुषाणो अमुराज्यस्य वेत्वित्याहासुमेव यजमानं कृत्वा सुवर्गं
 लोकं गमयति रक्षंसामनुपलाभाया सोमं ददते (८)

आ ग्राव्ण आ वायव्यान्या द्रोणकलशमुत्पत्नीमा
 नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्ति यावदेवास्यास्ति तेन सह सुवर्गं
 लोकमेति नयंवत्यर्चाग्रीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै
 ग्राव्णो वायव्यानि द्रोणकलशमाग्रीध्र उप वासयति वि ह्येनं
 तैर्गृह्णते यथ्सहोपवासयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्र पादयति स्वयां (९)

एवैनं देवतया प्र पादयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ
 सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्यजमानो वा एतस्य पुरा गोप्ता भवत्येष
 वो देव सवितुः सोम इत्याह सवितृप्रसूत एवैनं देवताभ्यः सम्प्र
 यच्छत्येतत्त्वं सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो ह्येष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मनुष्यो मनुष्यानित्याह मनुष्यो ३ ह्येष
 सन्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रजा अपशुर्यजमानः स्याथ्सह

प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते
नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह
स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव
निर्मुच्यतेऽग्रे व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्याहुः को हि तद्वेद
यद्वसीयान्ध्रस्वे वशे भूते पुनर्वा ददाति न वेति ग्रावाणो वै सोमस्य
राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्ण आग्नीध्र उपवासयति
नैनम्मलिमुसेना विन्दति॥ (१२)

अथ ददते स्वया सन्ध्वधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतया यूपः
स्वयैवैनं देवतयाच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति
ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्त्वा परैरविदम्परोऽवरैरित्याहार्वाग्येनं
परैर्विन्दति परोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वा
सविता मध्वानुक्कित्याह तेजसैवैनमनत्तयोषधे त्रायस्वैनं स्वधिते
मैनं हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेर्वृक्षस्य
बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः
परापतेत्तमप्या हरेत्सतेजसम् (१४)

एवैनमा हरतीमे वै लोका यूपोत्प्रयतो बिभ्यति दिवमग्रेण

मा लेखीरन्तरिक्षमध्यै न मा हिंसीरित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः
 शमयति वनस्पते शतबल्शो वि रोहेत्याब्रश्चने जुहोति
 तस्मादाब्रश्चनाद्दृक्षाणां भूयांस उत्तिष्ठन्ति सहस्रबल्शा वि वयं
 रुहेमेत्याहाऽऽशिषमेवेतामा शास्तेऽनक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेद्यदक्षसङ्गं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमायुकं
 स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै
 वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवति यं कामयेतापशुः
 स्यादित्यपुर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशव्यो-
 ऽपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति बहुपुर्णं तस्मै
 बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनामपशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकाम
 वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः स मे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव
 तिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्स हि मेधमभ्युपनतः पञ्चारलिं
 तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपै नमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः
 पाङ्क्तौ यज्ञ उपै नमुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरलिं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति
 तिष्ठति सप्तारलिं पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
 पशून्वाव रुन्धे नवारलिं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं
 तेजस्त्रिवृत्तेजस्यैव भवत्येकादशारलिमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा
 त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारलिम्भ्रातृव्यवतः

पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूतैः सप्तदशारत्निं प्रजाकामस्य सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरत्निं प्रतिष्ठाकामस्यैक-
 विंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
 तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन
 सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृक्षेदेप वै यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञ आस्या एकान्नविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः
 प्रोक्षति परांश्च प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा
 एतत्करोति यत्खनन्त्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै यवो
 यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं
 दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्य १५
 ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः
 स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनमिनोति यूपशकलमवांस्यति
 सतेजसमेवैनमिनोति देवस्त्वा सविता मध्वानक्तित्याह
 तेजसैवैनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चषालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीर्षत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति
 तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदग्निष्ठा-
 मश्रिमनक्ति यजमानमेव तेजसानक्त्यान्तमनक्त्यान्तमेव यजमानं

तेज॑सान॒क्ति॒ सर्व॑तः॒ परि॑ मृ॒श॒त्यप॑रि॒वर्ग॑मे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधा॒त्युद्वि॑वः
स्त॒भाना॑न्तरि॒क्षं पृ॑णेत्या॒हैषां॒ लो॒कानां॒ विधृ॑त्यै वैष्ण॒व्यर्चा॑ (२१)

क॒ल्प॒यति॒ वैष्ण॒वो वै दे॒वत॑या॒ यूपः॒ स्वयै॑वैनं॑ दे॒वत॑या कल्पयति॒
द्वाभ्यां॑ कल्पयति॒ द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यं का॒मये॑त॒ तेज॑सैनं
दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ व्य॑र्धये॒यमित्य॑ग्नि॒ष्ठां तस्या॑श्रि॒माह॑वनीया॒दित्थं॑
वे॒त्थं वा॒ति॒ नाव॑ये॒त्तेज॑सै॒वैनं॑ दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ व्य॑र्धयति॒ यं
का॒मये॑त॒ तेज॑सैनं॑ दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ सम॑र्धये॒यमिति॑ (२२)

अ॒ग्नि॒ष्ठां तस्या॑श्रि॒माह॑वनीयेन॒ सम्मि॑नुया॒त्तेज॑सै॒वैनं॑
दे॒वता॑भिरिन्द्रि॒येण॒ सम॑र्धयति॒ ब्रह्म॑वनिं॒ त्वा क्षत्र॑वनि॒मित्या॑ह
यथा॒य॒जुरे॒वैत॑त्परि॒ व्य॑यत्यू॒र्ग्वै र॑श॒ना यज॑मानेन॒ यूपः॒ सम्मि॑तो॒
यज॑मानमे॒वोर्जा॒ सम॑र्धयति॒ नाभि॑द॒घ्ने परि॑ व्ययति॒ नाभि॑द॒घ्न
ए॒वास्मा॒ ऊर्जं॑ दधाति॒ तस्मा॑न्नाभि॒द॒घ्न ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते॒ यं
का॒मये॑तो॒र्जेन॑म् (२३)

व्य॑र्धये॒यमित्यू॒र्ध्वा वा॒ तस्या॑वा॒चीं वा॒वोहे॑दूर्जे॒वैनं॑ व्य॑र्धयति॒ यदि॑
का॒मये॑त॒ वर॑ष्पुकः॒ पु॒र्जन्यः॒ स्या॒दित्य॑वा॒चीम॑वोहे॒द्वृष्टि॑मे॒व नि य॑च्छति॒
यदि॑ का॒मये॑ता॒वर॑ष्पुकः॒ स्या॒दित्यू॒र्ध्वा मु॒दूहे॑द्वृष्टि॒मेवो॑द्यच्छति॒ पितॄ॑णां
नि॒खा॒तम्म॑नु॒ष्या॒णामू॒र्ध्वं नि॒खा॒ता॒दा र॑श॒नाया॒ ओष॑धीना॒ रश॑ना
वि॒श्वेषा॑म् (२४)

दे॒वाना॑मू॒र्ध्वं र॑श॒नाया॒ आ च॒षाला॑दिन्द्र॒स्य च॒षाल॑

साध्यानामतिरिक्तः५ स वा एष सर्वदेवत्यो यद्वूपो यद्वूपम्मिनोति
 सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ते-
 ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्वूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्वूपम्मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति
 पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातः५ हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं
 कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो
 नास्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा
 एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चषालात्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति
 देवा वै सः स्थिते सोमे प्र सुचोहरन्प्र यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेशसं
 वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरः५ सुचान्निष्क्रयणमपश्यन्स्वरुं
 यूपस्य सः स्थिते सोमे प्र प्रस्तरः५ हरति जुहोति
 स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूजैर्न विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारि५ शब्दः॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिँल्लोक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्ते-
 ऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न ह्यन्यदालभ्यमविन्दन्ततो वा इमाः
 प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय
 रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मथेद्रुद्राय

यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता
हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय
सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनि
वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं
दधाथामित्याह वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु
प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मन्थ्यमानायानु
ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु
ब्रूहि (३०)

प्रहियमाणायानु ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे
समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं
छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निम्मथित्वा प्र हरति तौ
सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह
शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन
जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो
तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यप्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बरुहिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजत

उपवीरसीत्याहोप ह्येनानाकरोत्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्याह
दैवीरह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहींरुशिज इत्याहर्त्विजो वै
वह्य उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुन्धे हव्या
ते स्वदन्तामित्याह स्वदयत्येवैनान्देवं त्वष्टर्वसु रण्वेत्याह त्वष्टा वै
पशूनां मिथुनानां रूपकृद्रूपमेव पशुषु दधाति रेवती रमध्वमित्याह
पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः प्रसव
इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
देवानांमध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा
देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैनमृतेना
रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यः हि प्रत्यश्च प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै
धर्षा मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अद्ध्यः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाद्ध्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति
यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याहैष ह्यपाम्पाता यो मेधायारभ्यते स्वात्तं
चिथ्सदेवः हव्यमापो देवीः स्वदतैनमित्याह स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्रो
करोति पाययत्यन्तरत एवैनम्मध्यं करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत
एवैनम्मध्यं करोति॥ (३५)

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु
 ब्रूहीत्याहु भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदश सामिधेनीरन्वाहु सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतेरात्यै सप्तदशान्वाहु द्वादश मासाः पञ्चर्तवः स
 संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
 सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति
 यज्ञस्यानुख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्त देवास्तूष्णीं होमेनावृज्जत
 यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव तद्यज्ञं वृद्धे परिधीन्त्सम्मांष्टि
 पुनात्येवैनात्रिस्त्रिः सम्मांष्टि त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपहत्यै
 द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
 उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य
 यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति शीर्षत एव यज्ञस्य
 यजमानः सर्वा देवता अव रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
 आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुं समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याहु
 वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि
 सं यज्ञपतिराशिषेत्याहु यज्ञपतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो
 वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति

यदुपरिष्ठात्पशुः समनक्ति मेध्यमेव (३९)

ए॒नं क॒रोत्यृ॒त्विजो॑ वृणीते छन्दा॑स्येव वृणीते स॒प्त वृणीते
स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॒ण्याः स॒प्त छन्दा॑स्युभयस्यावरुद्ध्या
एका॑दश प्रया॒जान् य॑जति दश॒ वै प॒शोः प्रा॒णा आ॒त्मैका॑दशो
यावा॑नेव प॒शुस्त॒म्प्र य॑जति व॒षामे॒कः परि॑ शय आ॒त्मैवा॒त्मानं॑
परि॑ शये वज्रो॒ वै स्व॒धिति॑र्वज्रो॒ यूप॒शक॒लो घृ॒तं खलु॒ वै दे॒वा
वज्रं॑ कृत्वा सोम॑मघ्नन्धृतेना॒क्तौ प॒शं त्रा॑येथा॒मित्या॑ह वज्रे॒णैवैनं॑ वशं
कृत्वा ल॑भते॥ (४०)

आधारम्पद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्य॑ग्नि करोति सर्व॑हुतमे॒वैनं॑ करोत्यस्क॑न्दायास्क॑न्नः॒ हि
तद्य॑द्धुतस्य॒ स्कन्द॑ति॒ त्रिः पर्य॑ग्नि करोति त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञो-
ऽथो॒ रक्ष॑साम॒पंह॒त्यै ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्त्यन्वा॒रभ्यः॑ प॒शू (३)
नान्वा॒रभ्या॑ (३) इति॑ मृत्यवे॒ वा ए॒ष नी॑यते॒ यत्प॒शुस्तं॑ यदन्वा॒रभेत॑
प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒दथो॒ खल्वा॑हुः सुव॒र्गाय॒ वा ए॒ष लो॒काय॑
नीयते॒ यत् (४१)

प॒शुरि॒ति य॒न्नान्वा॒रभेत॑ सुव॒र्गालो॒काद्य॑ज॑मानो हीयेत
वपा॒श्रप॑णीभ्यामन्वा॒रभते॑ तन्नेवा॒न्वा॒रब्धं॑ नेवान॒न्वा॒रब्धमु॒प प्रे॒ष्य
होत॑र॒हव्या॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑हेषितः॒ हि कर्म॑ क्रियते॒ रेव॑तीर्य॒ज्ञप॑तिं
प्रि॒य॒धा वि॑शतेत्या॑ह यथा॒य॒जुरे॒वैतद॒ग्निना॑ पु॒रस्ता॑देति॒ रक्ष॑साम॒पंह॒त्यै

पृथिव्याः सम्पृचः पाहीति बरुहिः (४२)

उपास्यत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्वरुहिषि स्कन्दत्यथो
बरुहिषदमेवैनं करोति पराडा वर्ततेऽध्वर्युः पशोः संज्ञप्यमानात्पशुभ्य
एव तन्नि हुत आत्मनो नोत्रस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनां प्रोति
य एवं वेद पश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त
आतानेत्याहादित्यस्य वै रश्मयः (४३)

आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनुर्वा प्रेहीत्याह भ्रातृव्यो
वा अर्वा भ्रातृव्यापनुत्त्यै घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
रायस्पोषेणेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव
इत्याह यथायजुरेवैतत्॥ (४४)

लोकाय नीयते यद्वरुही रश्मयः सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

पशोर्वा आलब्धस्य प्राणाञ्छुगृच्छति वाक्त आ प्यायतां
प्राणस्त आ प्यायतामित्याह प्राणेभ्य एवास्य शुचं शमयति
सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवीं शुक्लं विंशति शमहोभ्यामिति नि
नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचं शमयत्योषधे त्रायस्वैनं
स्वधिते मेनं हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छति मध्यतो हि मनुष्या आच्छन्ति
तिरश्चीनमा च्छत्यनूचीनं हि मनुष्या आच्छन्ति व्यावृत्त्यै
रक्षसाम्भागोऽसीति स्थविमतो बरुहिरक्तापास्यत्यस्त्रैव रक्षांसि

निरवदयत इदमहं रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधमं तमो नयतीषे त्वेति वपामुत्खिदतीच्छत इव ह्येष यो यजते यदुपतृन्धाद्रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्धादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया न धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामित्याह द्यावापृथिवी एव रसेनानुक्त्यर्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्कूरमिव वा एतत्करोति यद्वपामुत्खिदत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह शान्त्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते यः पशुम्मृत्यवै नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपहत्या अथो देवता एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमतिं हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरेद्देवता अतिं मन्येत वायो वीहिं स्तोकानामित्याह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अवपद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पशूनां यद्वपाग्रमोषधीनां बरुहिरग्रेणैवाग्रं समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति स्वाहाकृतीभ्यः प्रेष्येत्याह (४९)

यज्ञस्य समिष्ट्यै प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा पृषदाज्यमभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ

दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं गच्छतमित्याहोर्ध्वनभा ह स्म वै
मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवैने प्र हरति विषूची प्र
हरति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ॥ (५०)

स्वधितिश्वेवाच्छिन्नो हव्येनेप्येत्याहु पट्टत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुमालभ्य पुरोडाशं निर्वपति समेधमेवैनमा लभते वपयां
प्रचर्य पुरोडाशेन प्र चरत्यूर्ग्वै पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनाम्मध्यतो
दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः
पृच्छति शृतं हवीः (३) शमितरिति त्रिषत्या हि देवा योऽशृतं
शृतमाहु स एनसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यम्पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि
समेति यत्पृषदाज्येन हृदयमभिधारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ
दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या
नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्त्वा मेधं प्राक्षारयन्त्स
प्रक्षोऽभवत्तत्प्रक्षस्य प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबरुहिर्भवति
समेधस्यैव (५२)

पशोरव द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा
यूपं चाहवनीयं च हरति रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽप
क्रामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु ब्रूहीत्याहु मन एवास्याव
रुन्ध एकादशावदानान्यव द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो

यावानेव पशुस्तस्याव (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽव द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै हृदयेनाभिगच्छति तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदाय यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्य पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्याव द्यति मध्यतो हि प्राण उत्तमस्याव द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण र्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत् दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः श्रोणि जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणाः समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्याव द्यति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूनाः समेधस्यैव तस्यावोत्तमस्याव द्यतीति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

मेदसा स्रुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति यूपन्नवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधाति

पा॒र्श्वेन॑ वसा॒होम॑म्प्र यौति॒ मध्यं॑ वा ए॒तत्प॑शूनां यत्पा॒र्श्वः रसं॑ ए॒ष
प॑शूनां यद्वसा॒ यत्पा॒र्श्वेन॑ वसा॒होम॑म्प्रयौति॒ मध्य॑त ए॒व प॑शूनाः रसं॑
दधाति॒ घ्नन्ति॑ (५७)

वा ए॒तत्प॑शुं यत्सं॑ज्ञ॒पय॑न्त्यैन्द्रः खलु॒ वै दे॒वत॑या प्रा॒ण ऐन्द्रो॑-
ऽपान॑ ऐन्द्रः प्रा॒णो अङ्गे॑अङ्गे नि दै॒ध्यदि॒त्याह॑ प्राणापा॒नावे॒व प॒शुषु॑
दधाति॒ देवं त्वष्ट॑र्भूरि॑ ते सः संमे॒त्वित्या॑ह त्वाष्ट्रा हि दे॒वत॑या प॒शवो॑
विषु॑रूपा यत्सल॑क्ष्माणो भव॒थेत्या॑ह विषु॑रूपा ह्येते सन्तः सल॑क्ष्माण
ए॒तर्हि॑ भव॑न्ति दे॒वत्रा॑ यन्तम् (५८)

अव॑से सखा॒योऽनु॑ त्वा मा॒ता पि॒तरो॑ मद॒न्त्वित्या॑हानु॒मतमे॒वैन॑म्मा
पि॒त्रा सु॑व॒र्गं लो॒कं ग॑मयत्यर्ध॒र्चं व॑सा॒होमं जु॑होत्यसौ वा अ॒र्ध॒र्च
इ॒यम॑र्ध॒र्च इ॒मे ए॒व रसे॑नानक्ति दिशो जुहोति दिश ए॒व
रसे॑नान॒क्त्यथो॑ दि॒ग्भ्य ए॒वोर्जः॑ रस॒मव॑ रुन्धे प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ
प॑शूनां यत्पृ॑षदा॒ज्यं वा॑नस्प॒त्याः खलु॑ (५९)

वै दे॒वत॑या प॒शवो॑ यत्पृ॑षदा॒ज्यस्यो॑प॒हत्या॑ह वन॒स्पत॑येऽनु॒
ब्रू॒हि वन॒स्पत॑ये प्रे॒ष्येति॑ प्राणापा॒नावे॒व प॒शुषु॑ दधात्य॒न्यस्या॑न्यस्य
सम॑व॒त्तः स॒मव॑द्यति तस्मा॒न्नाना॑रूपाः प॒शवो॑ यू॒ष्णोप॑ सिञ्चति
रसो॒ वा ए॒ष प॑शूनां यद्यू॒ रस॑मे॒व प॒शुषु॑ दधा॒तीडा॑मुप॑ ह्वयते प॒शवो॑
वा इडा॑ प॒शूने॒वोप॑ ह्वयते च॒तुरु॑प॑ ह्वयते (६०)

चतु॑ष्पादो हि प॒शवो॑ यं का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दित्य॑मे॒दस्कं॑ तस्मा॒

आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनं पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्थस्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ
 दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे पशुमानेव
 भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन
 प्रयाजा इज्यन्ते पशुना मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमि
 पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः
 प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घन्ति वा
 एतत्पशुं यत्संज्ञयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां
 यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु
 दधाति॥ (६२)

घन्ति यन्तं खलु चतुरूपं ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्धिर्देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपांश्वग्रा देवा वा
 उपांशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके
 पशुमान्थस्याथस्वन्ममाध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपश्चात्॥५१॥ यज्ञेन गौरभि निर्वर्तते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

य॒ज्ञेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑पय॒ङ्गिरे॒वासृ॑जत्
यदु॑पय॒ज उ॑पय॒जति॑ प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सृजते जघ॑नार्धाद॒व
द्यति॑ जघ॑नार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थवि॒मतोऽव॑ द्यति स्थवि॒मतो
हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽस॒म्भिन्द॑न्न॒व द्यति॑ प्रा॒णाना॑मस॒म्भेदा॑य न
प॒र्याव॑र्तयति॒ यत्प॑र्याव॒र्तये॑दुदाव॒र्तः प्र॒जा ग्राह॑कः स्या॒त्समु॒द्रं ग॑च्छ
स्वाहे॒त्याह॑ रेतः (१)

ए॒व तद॑धात्य॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहे॒त्याहान्तरि॑क्षे॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः
प्र ज॑नयत्य॒न्तरि॑क्ष॒ः ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते दे॒व स॑वि॒तारं॑ गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ग॑च्छ
स्वाहे॒त्याहा॑होरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इत्या॑ह प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु प्रा॒णापा॑नौ द॑धाति सोमं गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सौ॒म्या हि दे॒वता॑या प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व
य॒ज्ञियाः॑ करोति॒ छन्दा॑सि गच्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि
प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मुभ॒यतः॑ परि॒ गृह्णा॑ति नभः (३)

दि॒व्यं ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जाभ्य॑ ए॒व प्रजा॑ताभ्यो वृष्टिं नि

यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां
प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति योऽव द्यति गुदस्य मनो मे
हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा आलब्धस्य
हृदयः शुगृच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्याः हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीः
शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयं
शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतु
नु न इदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न
समंशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति
यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यस्यागृहीता
अभि निम्रोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्यां वा गृहीयाद्विरण्यं वावधाय
सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य
कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं
तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति
प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्त्सो ३ऽपो ३ऽभ्यग्मियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं
 सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या
 एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
 वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमतिं मन्येत न स्थावराणां
 गृह्णीयाद्वरुणगृहीता वै स्थावरा यथ्स्थावराणां गृह्णीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र
 विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्तम्भवत्यपोऽहुः प्र
 विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृश्रे छायायै चातपतश्च संधौ
 गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह
 हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्माः अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा
 अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति
 सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशूनेवाव रुन्धेऽस्मै
 वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
 उपसादयेदस्मिँल्लोके पशुमान्त्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्त्स्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः
 पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरति रक्षसामपहत्या
 इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्र उप
 वासयत्येतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं

तदेवैन॑ उ॒प॑ वा॒सय॑ति॒ यतः॑ खलु॒ वै य॒ज्ञस्य॑ वि॒त॑तस्य॒ न
क्रि॒यते॒ तदनु॑ य॒ज्ञ९ रक्षा॑स्य॒व॑ चरन्ति॒ यद्वह॑न्तीनां गृ॒ह्णाति॑
क्रि॒यमा॑णमे॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ श॒ये रक्ष॑साम॒न॑न्वव॒चाराय॑ न ह्ये॒ता
ई॒लय॑न्त्या तृ॒तीय॑स॒व॒नात्परि॑ शेरे य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑त्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृह्णीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वा अ॑ध्व॒र्युः स्या॒द्यः सोम॑मुपाव॒हर॑न्त्सर्वा॑
दे॒वता॑भ्य॒ उपा॑व॒हरे॒दिति॑ हृ॒दे त्वे॒त्याह॑ म॒नुष्ये॑भ्य॒ ए॒वैतेन॑ करोति॒
म॒न॑से॒ त्वे॒त्याह॑ पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति॒ दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य॒ त्वे॒त्याह॑
दे॒वेभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒ताव॑ती॒र्वे दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ ९ सर्वा॑भ्य॒
उ॒पाव॑हरति॒ पुरा॑ वा॒चः (१२)

प्र॒व॒दि॒तोः प्रा॒तर॑नुवा॒कमु॑पाकरोति॒ याव॑त्ये॒व वा॒क्ताम॑व॒
रु॒न्धेऽपोऽग्ने॑ऽभि॒व्याह॑रति॒ य॒ज्ञो वा॒ आपो॑ य॒ज्ञमे॒वाभि॑ वाचं॒ वि
सृ॑जति॒ सर्वा॑णि॒ छन्दा॑स्य॒न्वाह॑ प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि॒ प॒शून्वा॑व॒
रु॒न्धे गा॑य॒त्रिया॒ तेज॑स्का॒मस्य॑ परि॒ दध्या॑त्रि॒ष्टुभे॑न्द्रि॒यका॑मस्य॒
जग॑त्या॒ प॒शुका॑मस्यानु॒ष्टुभा॑ प्रति॒ष्ठाका॑मस्य॒ प॒ङ्क्त्या॑ य॒ज्ञका॑मस्य॒
वि॒राजा॑न्न॒काम॑स्य॒ शृ॒णोत्व॑ग्निः स॒मिधा॑ ह॒वम् (१३)

म॒ इत्या॑ह स॒वि॒तृप्र॑सूत॒ ए॒व दे॒वता॑भ्यो नि॒वेद्या॑पोऽच्छै॑त्य॒प इ॒ष्य
हो॒त॒रित्या॑हे॒षित॑ ९ हि क॒र्म क्रि॒यते॒ मैत्रा॑व॒रुण॑स्य॒ चम॑साध्व॒र्यवा॑
द्र॒वेत्या॑ह मि॒त्राव॑रु॒णौ वा अ॒पां ने॒तारौ॑ ताभ्यामे॒वैन॑ अ॒च्छैति॑

देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथो
हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्याहु शमलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य
वोक्षित्या उन्नय इत्याहु तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न
क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसं
च मैत्रावरुणचमसं च सःस्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य
सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेरपा (३)
इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाहु यद्यग्निष्टोमो जुहोति
यद्युक्थ्यः परिधौ नि मार्षिं यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पद्यते यज्ञक्रतूनां
व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवमभिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याहु यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपांशुसवनो
यदुपांशुसवनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय
त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोमं आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा
मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च
कृत्वंस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव

रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अ॒पा॒ः सोमपी॒थो य
ए॒वं वेद॒ नाप्स्वार्ति॒माच्छति॒ यत्ते॑ सोम दि॒वि ज्योति॒रित्याहै॒भ्य
ए॒वैनम् (१७)

लो॒केभ्यः॒ सम्भ॑रति सोमो वै राजा दि॒शोऽभ्य॑ध्याय॒त्स दि॒शो-
ऽनु॒ प्रावि॑शत्प्रा॒गपा॒गुद॑ग॒धरा॒गित्या॑ह दि॒ग्भ्य ए॒वैन॑ः सम्भ॑रत्यथो
दि॒श ए॒वास्मा॒ अव॑ रुन्धेऽम्ब॒ नि ष्व॑रेत्याह॒ कामु॑का ए॒नः॒ स्त्रियो॑
भव॑न्ति॒ य ए॒वं वेद॒ यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॒ जागृ॑वीति (१८)

आ॒हैष॒ वै सोम॑स्य सोमपी॒थो य ए॒वं वेद॒ न
सौ॒म्यामा॑र्ति॒माच्छति॒ घ्नन्ति॒ वा ए॒तत्सो॑मं॒ यद॑भिषु॒ण्वन्त्य॑ः॒ शून॑पं
गृह्णा॑ति॒ त्राय॑त ए॒वैनं॑ प्रा॒णा वा अ॑ः॒ शवः॑ प॒शवः॑ सोमोऽ॑ः॒ शून्मु॑न॒रपि॑
सृज॑ति प्रा॒णाने॒व प॒शुषु॑ दधाति॒ द्वौद्वा॑वपि॒ सृज॑ति॒ तस्मा॑द्द्वौद्वा॑
प्रा॒णाः॥ (१९)

यजु॑षा मिमीत ए॒नं जागृ॑वीति॒ चतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [४]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पा॒ः शु॒र्यदु॑पा॒ः श्व॑ग्रा॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑
प्रा॒णमे॒वानु॒ प्र य॑न्त्यरु॒णो ह॑ स्मा॒हौप॑वे॒शिः प्रा॑तःस॒वन ए॒वाहं॑
य॒ज्ञः स॑ऽस्था॒पयामि॑ तेन॒ ततः॑ स॑ऽस्थि॒तेन॑ च॒रामी॑त्य॒ष्टौ
कृ॒त्वोऽग्ने॑ऽभि॒ षु॒णोत्य॑ष्टाक्ष॒रा गाय॑त्री॒ गाय॑त्र॒म्प्रा॑तःस॒वनं
प्रा॑तःस॒वनमे॒व तेना॑ऽऽप्रो॒त्येका॑दश॒ कृ॒त्वो॑ द्वि॒तीय॑मेका॑दशाक्ष॒रा
त्रि॒ष्टुप्त्रै॑ष्टु॒भ॒म्मा॒ध्यदि॑नम् (२०)

सर्वन्ममाध्यदिनमेव सर्वन् तेनाऽऽप्नोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं
 द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसर्वनन्तृतीयसर्वनमेव
 तेनाऽऽप्नोत्येता९ ह वाव स यज्ञस्य सऽस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्र
 हि तद्यद्यज्ञस्य सऽस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव
 प्रातःसर्वने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य एवं
 वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा
 गृह्यन्ते किम्पवित्र उपा९शुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये
 पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अ९शुभ्यामित्याह
 वृष्णो ह्येताव९शू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना
 ह्येनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषा९
 ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव
 स्वमकृत मधुमतीर्न इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इद९ स्वदयति
 विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव
 देवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मन एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो
 हि प्राणः स्वाहा त्वा सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो
 देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य

वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति
यदि कामयेत वरषुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति
यदि कामयेतावरषुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति
यद्यभिचरेदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवेन प्रेप्सन्
हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति
यद्यभिचरेदमुष्य (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य
सादयति षड्भिरशुभिः पवयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवेनम्पवयति
त्रिः पवयति त्रय इमे लोका एभिरेवेन लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरुपांशु
हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती
मर्कटः॥ (२६)

मार्ध्यन्दिनमष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ
यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा
वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रो-
ऽन्तर्यामिणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते
भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव
 लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा
 इदमभूद्यद्वयं स्म इति तै॥ऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषां
 देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः
 परे य चावरे तानुभयानन्वाभजत्यन्तर्यामि मघवन्मादयस्वेत्याह
 यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य
 धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः
 स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपांश्चन्तर्यामौ
 व्यान उपांश्शुसवनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ
 तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनत्ति ताजकप्रमीयते
 यं कामयेत सर्वमायुरियादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्यं
 प्राणापानौ सं तेनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
 वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अब्रुवन्सोमं राजानं
 हनामेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति
 तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्सोऽपूयत् तं देवा

नोपाधृष्णुवन्ते वायुमब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मदेवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता
इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो
वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य
पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्त्साऽदितिरब्रवीद्वरं
वृणा अथ मया वि गृहीध्वम्मदेवत्या एव वः सोमाः (३२)

सुत्रा अंसन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन
यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि
मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते
देवा इन्द्रमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं
चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह
गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता
वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स
वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सुहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सोऽब्रवीन्नाहं
सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमब्रुवन् हनामैवेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै
पयंसैव मे सोमं श्रीणन्निति तस्मान्नैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणन्ति
तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा

एषः (३४)

करोति यः सोमैः यजते तस्मात्पशवोऽपि कामन्ति
यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति
पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवम्मित्रोऽवेदप मत्क्रूरं चक्रुषः पशवः
क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयाऽशभुवा
सोमं राजानं हनमेति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः
सह गृह्यते तस्माद्राज्ञा राजानमशभुवा घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं
शूद्रेण शूद्रं वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा
मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावब्रूतां वरं वृणावहा
एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो
मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ मित्रो-
ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्योच्छ्रद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्ट्यै॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्मिषजौ वै स्थं
इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहं एव
नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य
शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा

अब्रुवन्नपूतो वा इमौ मनुष्यचरौ (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो
ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा
ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान
आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु
तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव
भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्ते इति
यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठाप्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा
यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यान्भक्षयित्वेडामुप
ह्वयते प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरु
श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा
वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः
परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते
यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा
यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षांस्यव
चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य
शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्यां
सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपहृतं द्विदेव्याः षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां
ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽऽन्योन्यं नाशकृवन्नभिभवि
देवाः शण्डामर्कावुपामन्नयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहावेव
नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्ततौ देवा
अभंवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना
परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ
शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहाप
नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो
ह्येतानि रूपाणि करिंक्रदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा
मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यञ्चावावृत्य

जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते
 यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
 जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी
 विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्यै देवा वै याः
 प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त
 प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च
 यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्पराचीः प्रजाः प्र वीयन्ते
 प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
 सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहेता
 वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य
 प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापतत्तद्विकङ्कतं
 प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत
 तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्विकङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवति सक्तुभिः श्रीणाति
 प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिप
 सदो नाश्नुत इत्यार्तपात्रं हीति ब्रूयाद्यदश्नुवीतान्योऽध्वर्युः
 स्यादार्तिमाच्छेत्तस्मान्नाश्नुते॥ (४७)

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा
 आ॒ग्रय॑णा॒ग्रान्ग्र॑हान॒पश्य॑न्तान॒गृह्ण॑त॒ ततो॒ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन्
 यस्यै॒वं वि॒दुष॑ आ॒ग्रय॑णा॒ग्रा ग्र॑हा॒ गृह्य॑न्तेऽग्र॒मेव॑ स॒माना॑नां पर्येति
 रु॒ग्णव॑त्य॒र्चा भ्रातृ॑व्यवतो गृही॒याद्भ्रातृ॑व्यस्यैव रु॒क्ताग्र॑ꣳ स॒माना॑नां
 पर्येति॒ ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ꣳ सर्वा॑भ्यो गृह्णात्येष॑ ते
 योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्व॑दे॒वो ह्येष॑ दे॒वता॑या वा॒ग्वै
 दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां
 तूष्णीं॑ ग्र॒हान॑गृह्ण॑त॒ साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्यन्ति॒ वै मेति॑
 सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छु॒त्तदा॑ग्र॒यण॑स्या॒ग्रय॑ण॒त्वम् (४९)

तस्मा॑दाग्र॒यणे॑ वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑
 थ्सा॒रीय॑ति म॒ आख॑ इय॑ति॒ नाप॑ रा॒थस्या॑मीत्यु॒पाव॑सृजत्ये॒वमे॒व
 तद॑ध्व॒र्युरा॑ग्र॒यणं॑ गृही॒त्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑
 क॑रोत्युद्गा॒तृने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्र॒यणो॑ यदा॑ग्र॒यणं॑
 गृही॒त्वा हि॑करोति॒ प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्वि॒थ्सं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॒घ्रत्या॒त्मा
 वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑ यदा॑ग्र॒यणः॑ स॒र्वने॑स॒र्वने॑ऽभि गृह्णा॒त्यात्म॑न्ने॒व य॒ज्ञꣳ
 सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेत॑ ए॒व तद्व॑धात्य॒धस्ता॑दु॒पं गृह्णा॑ति
 प्र ज॑नयत्ये॒व तद्व॑ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑य॒त्री कनि॑ष्ठा

छन्दसां सती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष वै गायत्रियै
वत्सो यदाग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तः सर्वाणि सर्वनानि वहति
तस्माद्वत्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापतिरेवेति विश्वतिश्च॥ [११]

इन्द्रो वृत्रायुर्वै यज्ञेन सुवर्गायेन्द्रो मरुद्भिरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपांशुपात्रेणेन्द्रो वृत्रमहन्तस्य
ग्रहान् वै प्रान्यान्येकादश॥ [१२] इन्द्रो वृत्राय पुनर्ऋतुनाह मिथुनम्पशवो नेष्टः
पर्लोमुपांश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारिंशत्॥ 42 ॥ इन्द्रो वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सो-
ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति
तस्मा उक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तस्मै तृतीयमुदयच्छत्तं
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा
इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तं
निर्मायं भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत
इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत
इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं
हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं

यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति
 तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
 यज्ञयशसेना॥र्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव
 नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेना॥र्पयति यदि कामयेत् यजमानं
 यज्ञयशसेना॥र्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव
 यज्ञयशसेना॥र्पयति यदि कामयेत् सदस्यान् यज्ञयशसेना॥र्पयेयमिति
 सद आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेना॥र्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येन्नयस्मिंश्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः
 प्राणानामुत्तममूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं
 समानानां करोति वैश्वानरमृताय जातमग्निमित्याह वैश्वानरं
 हि देवतयायुरुभयतौवैश्वानरो गृह्यते तस्मादुभयतः प्राणा
 अधस्ताच्चोपरिष्ठाच्चार्धिनोऽन्ये ग्रहा गृह्यन्तेऽर्धी ध्रुवस्तस्मात् (६)

अर्ध्याङ्गानोऽन्येषां प्राणानामुपोऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोऽन्ये
 ध्रुवस्तस्मादस्थान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मांसेनान्या असुरा वा
 उत्तरतः पृथिवीमपर्याचिकीर्यन्तां देवा ध्रुवेणादहन्तद्ध्रुवस्य ध्रुवत्वं
 यद्धुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव आत्मा होता
 यद्धोतृचमसे ध्रुवमवनयत्यात्मन्नेव यज्ञस्य (७)

आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहुः पुरस्ताद्वायुषो
 भुङ्क्ते मध्यतोऽवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते उत्तरार्धेऽवनीय
 इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामव नयति
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या
 नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवत्सरेण योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहैरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते
 सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै द्वादश गृह्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरस्य प्रज्ञात्यै सह प्रथमौ गृह्येते सहोत्तमौ तस्माद्वौद्वावृतू
 उभयतोमुखमृतुपात्रं भवति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखमृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुप जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुप जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहुकाः

स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
ऽसि स॒ः स॒र्पोऽस्य॑ हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास
इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी
यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
यदिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुन्धे वैश्वदेव॑
शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो
यद्वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते
माम्प्रत्युदगादिति वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो
वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव
तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन्त्यन्माध्यंदिने

सर्वेने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य
 वृत्रं जघ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
 स ऋतून्प्राजानाद्यदृतुपात्रेण मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै
 वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
 प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्पृणुते तृतीयेनायुधं
 वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
 प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
 सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां
 परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
 एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्ण
 वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन
 स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा
 अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य
 महेन्द्रत्वं स एतन्माहेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वान्यासुं
 देवतास्वधिं यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते-
 ऽन्यासुं प्रजास्वधिं शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवृत्यो वै
 माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रं शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव
 तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृहीत देवतांस्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्या
उच्छेषणमददुस्तत्प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै चत्वार आदित्या
अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमेऽज्ञत यदग्रे
प्राशिष्यामीतो मे वसीयांसो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्नात्सा
रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं
वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकं स एकोऽसृद्योऽस्य
प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्यो-
ऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते
स देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त
तान्न प्रति प्रार्यच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति
तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त
तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः
श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधाति श्रुतातुङ्घ्रौ न मेध्यत्वाय
तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति

प्रति॒रुध्यै॑वास्मै॒ प॒शून्गृ॑ह्णाति प॒शवो॑ वा ए॒ते यदा॑दित्य ए॒ष रु॒द्रो
यद॑ग्निः प॑रि॒श्रित्य॑ गृह्णाति रु॒द्रादे॑व प॒शून्तर्द॑धाति (२१)

ए॒ष वै वि॒वंस्वाना॑दि॒त्यो यदु॑पा॒शुस॑व॒नः स ए॒तमे॒व सोम॑पी॒थं
परि॑ शय॒ आ तृ॑तीयस॒वना॑द्वि॒वंस्व आ॑दि॒त्येष॑ ते॒ सोम॑पी॒थ इत्या॑ह
वि॒वंस्वन्तमे॒वाऽऽदि॒त्यः सोम॑पी॒थेन॒ सम॑र्धयति॒ या दि॒व्या
वृष्टि॑स्तया॒ त्वा श्री॑णा॒मीति॑ वृष्टि॒काम॑स्य श्रीणीया॒द्वृष्टि॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे
यदि॑ ता॒जक्प्र॑स्कन्दे॒द्वर्षु॑कः पर्जन्यः॒ स्याद्यदि॑ चि॒रमव॑र्षुको न
सा॑दय॒त्यस॑न्ना॒द्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते॒ नानु॑ वष॑ट्करोति॒ यद॑नुवष॒ट्कुर्याद्बु॑द्रं
प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजे॒न्न हु॒त्वान्वी॑क्षेत् यद॒न्वीक्षे॑त् चक्षु॑रस्य प्र॒मायु॑कः
स्या॒त्तस्मान्ना॒न्वीक्ष्यः॑ ॥ (२२)

ए॒व य॒ज्ञाञ्ज॑रायु॒ तदे॒व तद॑न्तर्दधाति॒ न स॑प्तविंशतिश्च॑ ॥ [६]

अ॒न्तर्या॑म॒पात्रे॑ण॒ सावि॒त्रमा॑ग्र॒यणा॑द्गृह्णाति प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष
यदा॑ग्र॒यणः॑ प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नाय॒ न सा॑दय॒त्यस॑न्ना॒द्धि प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते॒ नानु॑ वष॑ट्करोति॒ यद॑नुवष॒ट्कुर्याद्बु॑द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजे॒ष
वै गा॑य॒त्रो दे॒वानां॑ यथ्सं॒वितै॑ष गा॑य॒त्रियै॑ लो॒के गृ॑ह्यते॒ यदा॑ग्र॒यणो॑
यद॑न्तर्याम॒पात्रे॑ण॒ सावि॒त्रमा॑ग्र॒यणा॑द्गृह्णाति॒ स्वादे॑वैनं॒ योने॑र्निर्गृह्णाति॒
विश्वे॑ (२३)

दे॒वास्तृ॒तीयः॑ स॒वनं॑ नोद॑यच्छ॒न्ते सं॒वितारं॑ प्रा॒तःस॒वनभा॑गः॒

सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयः५ सवनमुदयच्छून्यत्
 सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं
 कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
 प्रसवानामीशे यत्सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
 एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तदधाति सुशर्मासि
 सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
 अपि ग्रहे मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
 इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
 नम इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनः५
 सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो
 ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्येकान्रविंशतिश्च॥ [७]

प्राणो वा एष यदुपाः५शुर्यदुपाः५शुपात्रेण प्रथमश्चोत्तमश्च
 ग्रहौ गृह्येते प्राणमेवानु प्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा
 एष यदाग्रयणः प्राण उपाः५शुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति
 यदुपाः५शुपात्रेण पत्नीवतमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय
 तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पत्नीः
 सुवर्गम् (२६)

लो॒कम॑जिगा॒ः स॒न्ते सु॑व॒र्गं लो॒कं न प्राजा॑न॒न्त ए॒तम्पा॑लीव॒तम॑प॒श्च
ततो॒ वै ते सु॑व॒र्गं लो॒कम्प्राजा॑न॒न् यत्पा॑लीव॒तो गृ॑ह्यते सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै स सोमो॒ नाति॑ष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॑ह्यमाण॒स्तं घृ॑तं
वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रियं भू॒तम॑गृह्ण॒न्तस्मा॒च्छ्रियो॒ निरि॑न्द्रिया
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒ः स उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॑ यद् घृ॒तेन॑ पा॒लीव॒तः॑ श्री॒णाति॑ वज्र॑णै॒वैनं॑ वशं॑ कृ॒त्वा
गृ॑ह्णात्यु॒पया॒मगृ॑हीतोऽसी॒त्याहे॒यं वा उ॑पया॒मस्तस्मा॑दि॒मां प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॒यन्ते॒ बृह॑स्पति॒सुत॑स्य त॒ इत्या॑ह॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॑स्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह॒ रेतो॒ वा इन्द्र॑
रेत॑ ए॒व तद्द॑धातीन्द्रिया॒व इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॑न्द्रियं प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नयत्य॒ग्ना (३)
इत्या॑हा॒ग्निर्वै रेतो॑धाः प॒लीव॑ इत्या॑ह मि॒थुन॒त्वाय॑ स॒जूर्दे॒वेन॑ त्वष्टा
सोमं॑ पि॒बेत्या॑ह॒ त्वष्टा॒ वै प॑शूनां मि॒थुना॑ना॒ः रू॒पकृ॒द्रूप॑मे॒व प॒शुषु॑
दधा॑ति दे॒वा वै त्वष्टा॑रमजिघा॒ः स॒न्त्स प॒लीः प्राप॑द्यत॒ तं न प्रति॑
प्राय॑च्छ॒न्तस्मा॑दपि॑ (२९)

व॒ध्यं प्र॑प॒न्नं न प्रति॑ प्र य॑च्छन्ति॒ तस्मा॑त्पा॒लीव॒ते त्वष्ट्रे॑ऽपि॑
गृ॑ह्यते न सा॒दय॑त्यस॒न्नाद्धि॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते ना॒नु व॑ष॒ट्करो॑ति
यदे॒नुव॑ष॒ट्कुर्या॑द्बु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजे॒द्यन्नानु॑व॑ष॒ट्कुर्या॑दशा॒न्तम॒ग्नीथ्सोम॑म्भ॒क्ष
व॑ष॒ट्करो॑ति न रु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजति॑ शा॒न्तम॒ग्नीथ्सोम॑म्भ॒क्षय॑त्य॒ग्नीन्नेष्टु॑

सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा
पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां
प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तस्मिंश्चत्यूरुणोप प्र
वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नकृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा
हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः
प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौज्ज्वात्स द्रोणकलशो-
ऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवत्स हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकित्सञ्जुह्वान-
मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्याम९ हौष्यामि यन्न
होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमध्रियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न
मय्याम९ हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

त९ शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणाति
शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति ब्रह्मीभिः श्रीणात्येतावती-
रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्ब्रह्मीभिः
श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधय आधानं
यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव
 घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतर्ह्यध्वर्युः
 स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं पुनर्युनक्ति तादृगेव
 तच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स सम्भवद्विक्रम्य
 जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्स्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भि-

एनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्बृहव
 एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति
 बृहव एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य
 एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा
 उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाश्वन्तर्यामावजावयः
 शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं
 आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा
 यत्रिरुपाश्वं हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्द्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो
 भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण
 उपदस्येत्कलशाद्गृह्णीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलश उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय
 पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य

यदाग्रयणो यद्ब्रह्म वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्ब्रह्मीयादात्मन
एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थाल्या
गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमव यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्य
हरन्ति तस्मात्त्रिंशत् जातां परास्यन्त्युत्पुमांसं हरन्ति
यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ब्रह्म गृह्णाति
यथा वस्यंस आहृत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस
उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा
क्रियते शिथिलं तद्यदृचा तद्यदृढं पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त
उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादुपक्रामति तादृगेव तद्यदृष्टादंश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यसौ लोको यानि
पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनःपुनरिव ह्ययं
लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि
पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते
तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमप यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते

तान्यनु॑ ग्राम्याः प॒शवो॑ ग्राम॑मुपाव॑यन्ति॒ यो वै॑ ग्रहा॑णां नि॒दानं॑
वेद॑ नि॒दानं॑वान्भव॑त्याज्य॒मित्यु॑क्थं तद्वै॑ ग्रहा॑णां नि॒दानं॑ यदु॑पा॒शु
श॑स॒ति॒ तत् (४०)

उपा॑श्वन्तर्यामयो॑र्यदुच्चैस्तदितरेषां॑ ग्रहा॑णामेतद्वै॑ ग्रहा॑णां
नि॒दानं॑ य एवं वेद॑ नि॒दानं॑वान्भवति॒ यो वै॑ ग्रहा॑णां मिथुनं॑ वेद॒ प्र
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते स्था॒लीभि॑रन्ये ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ वाय॒व्यैर॑न्य
एतद्वै॑ ग्रहा॑णां मिथुनं॑ य एवं वेद॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायत॒
इन्द्र॒स्त्वष्टुः॑ सोम॑मभीषहा॑पिब॒त्स वि॒ष्वङ् (४१)

व्या॑र्च्छ॒त्स आ॒त्मन्ना॒रम॑णं॒ नावि॑न्द॒त्स ए॒तान॑नुस॒वनं॑
पु॒रोडा॑शानपश्य॒त्तां नि॑रव॒पत्तैर्वै॑ स आ॒त्मन्ना॒रम॑णमकुरु॒त्
तस्मा॑दनुस॒वनं॑ पु॒रोडा॑शा॒ निरु॑प्यन्ते॒ तस्मा॑दनुस॒वनं॑ पु॒रोडा॑शानां
प्राश्नी॑यादा॒त्मन्ने॒वारम॑णं कुरुते॒ नैन॑सोमोऽति॑ पवते ब्रह्म॒वादि॑नो
वदन्ति॒ नर्चा॑ न यजु॑षा प॒ङ्क्तिरा॑प्यतेऽथ॒ किं य॑ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वमि॑ति
धा॒नाः क॑र॒म्भः प॑रिवा॒पः पु॒रोडा॑शः पय॒स्या तेन॑ प॒ङ्क्तिरा॑प्यते
तद्य॑ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वम्॥ (४२)

भव॑न्ति॒ यानि॒ पुनः॑ श॑स॒ति॒ तद्विष्व॑ङ्किञ्चतु॑र्दश च॥ [११]

सुव॑र्गाय॒ यद्वा॑क्षिणा॒नि समि॑ष्टयजू॑ष्यवभृथयजू॑षि॒ स्थेन॑ प्र॒जाप॑तिरेकाद॒शिनी॑मिन्द्रः॒ पत्न्या॑ घ्नन्ति॒ देवा
वा इन्द्रि॑यं दे॒वा वा अदा॑भ्ये दे॒वा वै प्र॑बाहु॑कप्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यः॑ स रि॑रि॒चानः॑ षोड॒शधे॑कादश॥ [१२] सुव॑र्गाय॒
यज॑ति प्र॒जाः सौम्ये॑न गृह्णी॒यात्प्रत्य॑ञ्च॒ गृह्णी॒यात्प्र॑जां प॒शून्निच॑त्वारि॑शत्॥४३॥ सुव॑र्गाय॒ वज्र॑स्य रू॒पं समृ॑द्धे॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाक्षिणानि
 द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे
 जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति
 सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकं समारोहयति
 नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ
 सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गमयति रूपेण वो
 रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासां रूपमभ्यैति यद्विरण्येन
 तुथो वो विश्ववेदा वि भजत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा
 देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवैना वि भजत्येतत्तं अग्ने राधः (२)

ऐति सोमंच्युतमित्याह सोमंच्युतं ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य
 पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं
 वा ऋतं सत्येनैवैनां ऋतेन वि भजति यज्ञस्य पथा सुविता
 नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यदक्षिणा ब्राह्मणमद्य
 राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः
 शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं

लो॒कं ग॑मयति॒ यत॑स्व सद॒स्यैरि॒त्याह॑ मि॒त्र॒त्वाया॒स्मद्वा॑त्रा दे॒व॒त्रा
ग॑च्छ॒त॒ मधु॑मतीः प्र दा॒तार॑मा वि॒श॒तेत्या॑ह व॒यमि॑ह प्र॒दा॒तारः॑
स्मो॑ऽस्मान॒मुत्र॒ मधु॑मती॒रा वि॒श॒तेति॑ (४)

वावै॑तदा॒ह॒ हिर॑ण्यं ददाति॒ ज्योति॑र्वै हिर॑ण्यं ज्योति॑रेव
पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्या॑नु॒ख्या॒त्या अ॒ग्नीधे॑ ददात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तू॑न्
ब्र॒ह्मणे॑ ददाति॒ प्र॒सू॒त्यै हो॒त्रे द॑दात्या॒त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑
यद्धो॑ता॒त्मान॑मे॒व य॒ज्ञस्य॑ दक्षि॑णाभिः॒ सम॑र्धयति॥ (५)

हिर॑ण्यं॒ राधो॑ राध्यास॒ममु॒त्र मधु॑मती॒रा वि॒श॒तेत्य॒ष्टात्रि॑ंशच्च॥ [१]

स॒मि॒ष्ट॒य॒जू॑षि जुहोति॒ य॒ज्ञस्य॑ स॒मि॒ष्ट्यै॒ यद्वै॒ य॒ज्ञस्य॑ कूरं
यद्वि॑लि॒ष्टं यद॑त्येति॒ यन्ना॑त्येति॒ यद॑तिक॒रोति॒ यन्ना॑पि॒ करो॑ति॒ तदे॒व
तैः प्री॑णाति॒ नव॑ जुहोति॒ नव॑ वै पु॒रु॒षे प्रा॑णाः पु॒रु॒षेण॑ य॒ज्ञः स॒मि॒तो
यावा॑ने॒व य॒ज्ञस्त॑म्प्रीणाति॒ षड॑ग्मि॒याणि॑ जुहोति॒ षड्वा॑ ऋ॒तव॑ ऋ॒तूने॒व
प्री॑णाति॒ त्री॑णि॒ यजू॑षि (६)

त्रयं॑ इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒का॒न्प्री॑णाति॒ यज्ञं॑ य॒ज्ञं ग॑च्छ
य॒ज्ञप॑तिं ग॒च्छे॒त्याह॑ य॒ज्ञप॑तिमे॒वेन॑ गमयति॒ स्वां योनिं॑ ग॒च्छे॒त्याह॑
स्वा॒मे॒वेन॑ योनिं॑ गमयत्येष॒ तै य॒ज्ञो य॑ज्ञपते स॒हसू॑क्तवाकः सु॒वीर॑
इत्या॑ह॒ यज॑मान ए॒व वी॒र्यं॑ दधाति॒ वासि॑ष्ठो ह॑ सात्य॒हव्यो
दे॒वभा॒गम्प॑प्रच्छ॒ यत्सृ॑ञ्ज॒यान्ब॒हुया॒जिनो॑ऽयी॒यजो॑ य॒ज्ञे (७)

य॒ज्ञम्प्र॑त्य॒तिष्ठि॑पा(३)य॒ज्ञप॒ता(३)वि॒ति स हो॑वाच

य॒ज्ञप॑ता॒विति॑ स॒त्याद्वै सृ॒ञ्जयाः॑ परा॑ बभूवुरि॒तिं हो॒वाच॑ य॒ज्ञे
वाव॑ य॒ज्ञः प्र॑ति॒ष्ठाप्य॑ आसी॒द्यज॑मान॒स्याप॑राभावा॒येति॑ दे॒वा
गा॒तुवि॒दो गा॒तुं वि॒त्त्वा गा॒तुमि॒तेत्या॑ह य॒ज्ञ ए॒व य॒ज्ञं प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति॒
यज॑मान॒स्याप॑राभावाय॥ (८)

यजूं॑षि य॒ज्ञ एक॑चत्वारि॒ंशच्च॥ [२]

अ॒व॒भृथ॒य॒जूं॑षि जुहोति॒ यदे॒वावा॑चीन॒मेक॑हायना॒देनः॑
क॒रोति॒ तदे॒व तैर॑व यजते॒ऽपो॑ऽवभृथमवै॒त्यप्सु॑ वै वरु॑णः
सा॒क्षादे॒व वरु॑णमव॑ यजते॒ वर्त्मना॑ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञं रक्षा॑ंसि
जिघा॑ंसन्ति॒ साम्ना॑ प्रस्तो॒तान्व॑वैति॒ साम् वै र॑क्षो॒हा रक्ष॑सामप॑हत्यै
त्रि॒र्नि॒धन॑मुपैति॒ त्रय॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ रक्षा॑ंसि (९)

अप॑ हन्ति॒ पुरु॑षःपुरुषो नि॒धन॑मुपैति॒ पुरु॑षःपुरुषो हि र॑क्षस्वी
रक्ष॑सामप॑हत्या उ॒रु र॑ हि राजा॒ वरु॑णश्च॒कारेत्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै श॒तं ते
राज॑न्मि॒षजः॑ स॒हस्र॑मित्या॑ह भेष॒जमे॒वास्मै॑ करोत्यभि॒ष्टितो॑ वरु॑णस्य
पाश॑ इत्या॑ह वरु॑णपा॒शमे॒वाभि॑ तिष्ठति ब॒र्हिर्भि॑ जुहोत्याहु॑तीनां
प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जुहो॑त्यप॑बर्हिषः प्रया॒जान् (१०)

य॒जति॑ प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चत्याज्य॑भागौ
यजति॑ य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति॒ वरु॑णं यजति वरु॑णपा॒शादे॒वैन॑म्मुञ्चति॒
यजति॑ सा॒क्षादे॒वैन॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चत्यप॑बर्हिषावनूयाजौ य॑जति
प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति च॒तुरः॑ प्रया॒जान्

यंजति द्वाव॑नूया॒जौ षट्॑त्सम्प॑द्यन्ते षड्वा ऋ॒तवः॑ (११)

ऋ॒तुष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठ॒त्यव॑भृथ निचङ्कु॑णेत्या॒ह यथो॑दि॒तमे॒व
वरु॑णम॒व यज॑ते समु॒द्रे ते हृद॑यम॒प्स्वन्त॑रित्या॒ह समु॒द्रे ह्य॑न्तर्वरु॑णः
सं त्वा॑ वि॒शन्त्वोष॑धीरु॒ताप॒ इत्या॑हा॒द्विरे॒वैन॑मोष॑धीभिः स॒म्यञ्च॑
दधा॑ति दे॒वीरा॑प ए॒ष वो गर्भ॑ इत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्प॑शवो॒ वै (१२)

सोमो॒ यद्वि॑न्दूनाम्भ॒क्षये॑त्पशु॒मान्स्या॑द्वरु॑णस्त्वे॒नं गृ॑हीया॒द्यन्न
भ॒क्षये॑दप॒शुः स्या॒न्नैनं॑ वरु॑णो गृ॒हीया॑दुप॒स्पृश्य॑मे॒व प॑शु॒मान्भव॑ति
नैनं॑ वरु॑णो गृ॒ह्णाति॑ प्र॒तियु॑तो वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॒ह
वरु॑णपा॒शादे॒व निर्मु॑च्यतेऽप्र॒तीक्ष॑मा य॒न्ति वरु॑णस्यान्त॒र्हि॒त्या
एधो॑ऽस्येधि॒षीम॑हीत्या॒ह स॒मिधै॒वाग्निं॑ न॒मस्य॑न्त॒ उपा॑य॒न्ति तेजो॑ऽसि
तेजो॒ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते॥ (१३)

रक्षा॑सि प्रया॒जानृ॑तवो॒ वै न॑म॒स्यन्तो॒ द्वाद॑श च॥ [३]

स्फ्ये॒न वे॒दिमु॑द्ध॒न्ति रथा॑क्षेण॒ वि मि॑मी॒ते यू॒पंमि॑नोति
त्रि॒वृ॒तमे॒व वज्र॑स॒म्भृत्य॑ भ्रातृ॒व्याय॒ प्र ह॑रति स्तृ॒त्यै यद॑न्तर्वे॒दि
मि॒नुया॑द्दे॒वलोक॑म॒भि ज॑येद्यद्वि॒र्वेदि॑ म॒नुष्य॑लो॒कं वैद्य॑न्तस्य॒ संधौ
मि॒नोत्यु॑भयो॒र्लोकयो॑र॒भिजि॑त्या॒ उप॑रस॒मिता॑मि॒नुया॑त्पि॒तृलोक॑का॒मस्य॑
र॒श॒नस॑मि॒ताम॑म॒नुष्य॑लो॒कका॑मस्य॒ च॒षाल॑स॒मिता॑मिन्द्रि॒यका॑मस्य॒
सर्वा॑न्त्स॒मान्प्र॑ति॒ष्ठाका॑मस्य॒ ये त्रयो॑ म॒ध्यमा॑स्ता॒न्त्समा॑न्प॒शुका॑मस्यै॒ता
वै (१४)

अनुं पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवै
 पशुभिर्व्यतिषजति यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं
 तस्य मिनयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ हसीयाऽसमेषा वै
 गर्तमिद्यस्यैवम्मिनोति ताजकप्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनयात्सुव
 हसीयाऽसमाक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
 विन्दते यन्नैकाऽ रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
 द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य
 व्यतिषजेत्स्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं
 तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा
 उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यद्दक्षिणत उपशय
 उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय
 एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदार्तिमाच्छेद्यजमानोऽसौ
 ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्तै
 पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा
 असृजत सौऽन्नाद्येन व्याध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया

वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्वश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो
वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यश्च यज्ञः
सम्मर्दितोर्यत्प्राणीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै सयत्वाय॥ (१९)

वै समष्टौ पुमान्वास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स
एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त
प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव
यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते
प्रेवाऽऽग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बार्हस्पत्यो भवति ब्रह्म
वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे
विशम्मारुतेनौजो बलमेन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय
वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने
दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव
पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा लभते

विद्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः
सोऽप रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽव गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा
लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽप रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽव गच्छति यदि
कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति
यदभिवाहृतौऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयादक्षिणत
उदञ्चमा लभतेऽपवाहृतौऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्र९ सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्निया मनुमयाजयत्तां पर्याग्निकृतामुदसृजत्तया
मनुरार्धोद्यत्पर्याग्निकृतम्पालीवतमुत्सृजति यामेव मनुरऋद्धि-
मार्धोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा
भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन
पालीवत९ सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं
यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपया (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो
एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि
वि करोति तमेव वृषाणम्पालीष्वपि सृजति सोऽस्मै रूपाणि वि
करोति॥ (२५)

वपया षट्त्रिंशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति
 यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा
 जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितॄणां
 दिग्स्वायामेव दिशि पितृन्निखंदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो
 वै सौम्यो यदेव साम्रश्छम्बद्गुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं
 न परिपश्येदित्यासुः स्यादभिददिं कृत्वावेक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं
 परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गुतमनाः स्यात्सोऽवेक्षेत
 यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु
 धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गुतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानम्
 घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च
 दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो
 यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं क्व तरहि यज्ञः क्व यजमानो
 भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति
 यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां प्रभिन्दन्त्येवमृक्सामे यज्ञम्प्र भिन्तो
 यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यमन्ववास्यति
 शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष

रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा
प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं १ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
तदतिग्राह्या अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या
गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते तेज
आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसः सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य
यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृहीयात्प्राञ्च यज्ञं पृष्ठानि सः
शृणीयुर्यदुक्थ्ये (३०)

गृहीयात्प्रत्यञ्च यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे
ग्रहीतव्या यज्ञस्य सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिश्वस
प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ
इत्याहुयस्यातिग्राह्या न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते
देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यः
सूर्यस्ततो वै तैऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छन् यस्यैवं विदुष
एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छतीमे
लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिल्लोके

ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिल्लोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
सुमावद्दीर्यानेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्ताम्
ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुष एते ग्रहा
गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्य देवा अमुष्मिल्लोक एकान्नचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा अदाभ्ये
छन्दांसि सवनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं
विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा
असुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य
गृह्णात्यतिमुक्त्या अति पाप्मानम्भ्रातृव्यम्मुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति
वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमे हन्यमाने यज्ञो हन्यते यज्ञे
यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य
गृह्णाति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं
छिन्दन्ति यददाभ्ये सःस्थापयन्त्यं शूनपि सृजति यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नविंशतिश्च॥ [९]

दे॒वा वै प्र॒बाहु॒ग्रहा॑न॒गृह्णा॑त॒ स ए॒तं प्र॒जाप॑तिर॒ऽशु॑म॒पश्य॑त्तम॒गृह्णी॑त॒
तेन॒ वै स आ॑र्ध्रो॒द्यस्यै॑वं वि॒दुषो॑ऽऽशु॒गृह्य॑तं ऋ॒ध्नोत्ये॑व
स॒कृद॑भिषु॒तस्य॑ गृह्णाति स॒कृद्धि॑ स तेना॒र्ध्रोन्मन॑सा गृह्णाति
मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॒ औदु॑म्बरेण गृह्णात्यू॒र्ग्व
उ॒दुम्ब॑र॒ ऊर्ज॑मे॒वाव॑ रुन्धे चतुः॒स्रक्ति॑ भवति दि॒क्षु (३६)

ए॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति यो वा अ॒ऽशो॒राय॑तनं वेदा॒यत॑नवान्भवति
वाम॑दे॒व्यमि॑ति॒ साम॒ तद्वा अ॑स्या॒यत॑न॒म्मन॑सा॒ गाय॑मानो
गृह्णा॒त्याय॑त॒नवाने॑व भ॒वति॒ यद॑ध्व॒र्युर॒ऽशुं गृह्ण॑न्नार्धये॒दुभा॑भ्यां
न॒र्ध्यैता॑ध्व॒र्यवे॑ च॒ यज॑मानाय च॒ यद॑र्धये॒दुभा॑भ्यामृ॒ध्येता॑न॒वानं
गृह्णा॑ति॒ सैवा॑स्यर्द्धि॒र्हरि॑ण्यम॒भि व्य॑नित्यमृ॒तं वै हि॑र॒ण्यमा॑युः
प्रा॒ण आ॑यु॒षैवामृ॑तम॒भि धि॑नोति श॒तमा॑नम्भवति श॒तायुः॒ पुरु॑षः
श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति तिष्ठ॑ति॥ (३७)

दि॒क्ष्वनिति॑ वि॒ऽश॒तिश्च॑॥

[१०]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑श॒त्स रि॑रि॒चानो॑ऽमन्यत॒
स य॒ज्ञाना॑ऽषोड॒शधेन्द्रि॑यं वी॒र्य॑मा॒त्मान॑म॒भि सम॑क्खि॒दत्
तथ्यो॑ड॒श्यंभव॑न्न वै षोड॒शी नाम॑ य॒ज्ञोऽस्ति॑ यद्वा॒व षोड॑श॒ऽ
स्तो॒त्रऽषोड॑श॒ऽश॒स्त्रं तेन॑ षोड॒शी तथ्यो॑ड॒शिनः॑ षोड॒शित्वं॑
यथ्यो॑ड॒शी गृह्य॑तं इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्यं॑ यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते दे॒वेभ्यो॑
वै सु॒वर्गो॑ लो॒कः (३८)

न प्राभ॑वत्त ए॒तः षोड॑शि॒नम॑पश्यन्तम॑गृह्णी॒त ततो॑ वै तेभ्यः॑
 सुव॑र्गो लो॒कः प्राभ॑वद्यथोड॑शी गृह्यते॑ सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्याभिजि॑त्या
 इन्द्रो॑ वै दे॒वाना॑मानुजा॒वर आ॑सी॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ ए॒तः
 षोड॑शि॒नं प्राय॑च्छ॒त्तम॑गृह्णी॒त ततो॑ वै सोऽग्रं॑ दे॒वता॑नां॒ पर्ये॑द्यस्यै॒वं
 वि॒दुषः॑ षोड॑शी गृह्यते॑ (३९)

अग्र॑मे॒व संमा॑नानां॒ पर्ये॑ति प्रातःस॒वने॑ गृह्णा॒ति वज्रो॑ वै
 षोड॑शी वज्रः॑ प्रातःस॒वने॑ स्वादे॒वेन॑ योने॒र्निगृ॑ह्णाति॒ सव॑नेस॒वने॒
 ऽभि गृ॑ह्णाति॒ सव॑ना॒त्सव॑नादे॒वेन॑ प्र॒ ज॑नयति॒ तृती॑यस॒वने
 प॒शुका॑मस्य गृह्णी॒याद्वज्रो॑ वै षोड॑शी प॒शव॑स्तृती॒यस॒वने॑ वज्र॑णै॒वास्मै॑
 तृती॑यस॒वनात्प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ नोक्थ्ये॑ गृह्णी॒यात्प्र॒जा वै प॒शव॑ उ॒क्थानि॑
 यदु॒क्थ्ये॑ (४०)

गृह्णी॒यात्प्र॒जां प॒शून॑स्य॒ निर्द॑हेदतिरा॒त्रे प॒शुका॑मस्य गृह्णी॒याद्वज्रो॑
 वै षोड॑शी वज्र॑णै॒वास्मै॑ प॒शून॑व॒रुध्य॑ रात्रि॒योपरि॑ष्ठाच्छ॒मय॑त्य॒प्यग्नि॑ष्टोमे
 रा॒ज॒न्य॑स्य गृह्णी॒याद्वा॒वृत्का॑मो हि रा॒ज॒न्यो यज॑ते सा॒ह ए॒वास्मै॑
 वज्रं॑ गृह्णाति॒ स ए॑नं॒ वज्रो॑ भू॒त्या इ॒न्द्रे नि॒र्वा द॑हत्येकवि॒ंशः
 स्तो॒त्रं भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ हरि॑वच्छस्य॒त इन्द्र॑स्य प्रि॒यं धाम॑ (४१)

उपा॑प्रोति॒ कनी॑या॒सि वै दे॒वेषु॑ छन्दा॒स्यस॒ञ्ज्याया॑स्यसुरे॒षु
 ते दे॒वाः कनी॑यसा॒ छन्द॑सा॒ ज्याय॑श्छन्दो॒ऽभि व्य॑श॒सन्ततो॑ वै
 तेऽसुरा॑णां लो॒कम॑वृ॒ञ्जत॑ यत्कनी॑यसा॒ छन्द॑सा॒ ज्याय॑श्छन्दो॒ऽभि
 वि॒श॑स॒न्ति भ्रातृ॑व्यस्यै॒व तल्लो॑कं वृ॒द्धे षड॑क्षरा॒ण्यति॑ रेचयन्ति॒ षड्वा

ऋतवँ ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवँ कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनवँ रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवावँ रुन्धे-
ऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा
समयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रमभ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशंगोऽश्वो
दक्षिणैतद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्यै धामं कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>